

373 Τμήμα Πολιτικών Επιστημών του Δημοκριτείου Παναπιστημίου

Ιστορική Αναδρομή

Το Τμήμα Πολιτικών Επιστημών αποτελεί μαζί με το Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων, το νεότερο από τα Τμήματα του Δημοκριτείου Παναπιστημίου ν. Θράκης. Ιδρύθηκε με το Π.Δ. 21/27.2.2009 (ΦΕΚ Α' 42/10.3.2009) και διέπεται από το διάταγμα αυτό μέσα στο ευρύτερο περιβάλλον της ισχύουσας πανεπιστημιακής νομοθεσίας.

Εντάσσεται στην Σχολή Νομικών, Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών του ΔΠΘ, της οποίας η συγκρότηση, με την ίδρυση των τελευταίων αυτών δύο νέων Τμημάτων (Τμήμα Νομικής, Τμήμα Διεθνών Οικονομικών Σπουδών και Ανάπτυξης, Τμήμα Κοινωνικής Διοίκησης, Τμήμα Πολιτικών Επιστημών, Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων), ολοκληρώνεται, στην παρούσα φάση.

Στο Πρόγραμμα Προπτυχιακών Σπουδών καταγράφεται ο εκπαιδευτικός και ερευνητικός σκοπός του Τμήματος και η εκπαιδευτική του φιλοσοφία, δηλαδή η καλλιέργεια της Πολιτικής Επιστήμης, ως προς όλα τα σύγχρονα

επιστημολογικά της αντικείμενα, στις τρεις βασικές της διακρίσεις σε δύο διαδοχικές φάσεις (κορμός τεσσάρων εξαμήνων και εν συνεχεία επιλογή μιας εκ τριών κατευθύνσεων τεσσάρων εξαμήνων), που ανταποκρίνονται στους ειδικότερους επιστημονικούς και ερευνητικούς προσανατολισμούς του Τμήματος.

Το Πρόγραμμα Προπτυχιακών Σπουδών ανταποκρίνεται στον σημερινό επιστημολογικό προβληματισμό της Πολιτικής Επιστήμης και τις ανάγκες μιας κοινωνίας, οικονομίας και περιφέρειας της ΕΕ/ΕΚ, που ακολουθεί

τις ραγδαίες αλλαγές της ευρύτερης περιοχής, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κόσμου, που καταγράφονται με ραγδαίους ρυθμούς. Θα αναθεωρείται, όπως προβλέπει η ισχύουσα πανεπιστημιακή νομοθεσία που επιτάσσει η επιστήμη κάθε φορά, που οι συντελούμενες αλλαγές θα φτάνουν σε επίπεδο ωριμότητας

που θα επιβάλλει την καθιέρωσή τους ως εκπαιδευτικών στόχων. Με αυτόν τον τρόπο θα αποτελεί ένα ευέλικτο εργαλείο που δεν θα εγκλωβιστεί, αλλά θα απελευθερώνει την εκπαιδευτική πολιτική του Τμήματος και θα καθοδηγεί την έρευνα.

Ο παρών Οδηγός Σπουδών, που παραδίδεται σήμερα στην δημοσιότητα, αφιερώνεται, όπως είναι αυτονόητο, στους φοιτητές του Τμήματος, την πρώτη γενιά, που θα υποδεχθούμε την 1.9.2009 και τις επόμενες που θα ακολουθήσουν, από τις οποίες ζητεί την αυστηρή αλλά δίκαιη αξιολόγηση, στα πλαίσια εσωτερικής διαδικασίας, αλλά και στην ευρύτερη επιστημονική και εκπαιδευτική κοινότητα, στα πλαίσια του διαλόγου για τους σκοπούς, τα μέσα και τις μεθόδους της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Κομοτηνή, 10/06/2009

Ο Πρόεδρος του Τμήματος Πολιτικών Επιστημών

Καθηγητής Στυλιανός Σταματόπουλος

Ο Αναπληρωτής Πρόεδρος του Τμήματος Πολιτικών Επιστημών

Καθηγητής Γρηγόριος – Ευάγγελος Καλαβρός

Οδηγός Σπουδών Τμήματος

Το Προπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών του Τμήματος

Η εκπαιδευτική φιλοσοφία του Τμήματος, στον τομέα της βασικής (προπτυχιακής) εκπαίδευσης, εκφράζεται στην οικοδόμηση του προγράμματος σε δύο διαδοχικές φάσεις, που διαρκούν κάθε μία τέσσερα εξάμηνα. Στην πρώτη όλοι οι φοιτητές του παρακολουθούν ένα πρόγραμμα «κορμού» που τοποθετεί τις σπουδές τους στις βασικές παραμέτρους της πολιτικής επιστήμης, ως επιστημολογικού χώρου των κοινωνικών επιστημών, με σκοπό να προσδοθεί ευρύτερη εποπτεία των επιμέρους κλάδων, που συνθέτουν το περιεχόμενό της.

Στην δεύτερη, που περιλαμβάνει τρεις κατευθύνσεις και επιτρέπει στους σπουδαστές να επιλέξουν εκείνη που ανταποκρίνεται στις επιθυμίες, τις δεξιότητες και τις επιδιωκόμενες επαγγελματικές προοπτικές, το πρόγραμμα κινείται στην εμβάθυνση των αντίστοιχων κλάδων.

Και τις δύο φάσεις συνθέτουν μαθήματα που ανταποκρίνονται στις σημερινές εξελίξεις του εσωτερικού και διεθνούς εκπαιδευτικού περιβάλλοντος και παρέχονται με σύγχρονη επιστημονική και εκπαιδευτική μεθοδολογία και διδακτική, λαμβάνοντας υπόψη την ευρωπαϊκή εμπειρία στην οργάνωση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης των πολιτικών επιστημών, την παροχή δηλαδή συγκεκριμένων γενικών και ειδικών γνώσεων σε συγκεκριμένες κατευθύνσεις.

Εξ άλλου το πρόγραμμα αποσκοπεί στην παροχή τόσο γενικής παιδείας όσον και επιστημονικής ειδίκευσης, προετοιμάζοντας τους φοιτητές και για μεταπτυχιακές σπουδές.

Με τον τρόπο αυτό ανοίγει ο δρόμος των σπουδαστών τόσο για την επιστήμη και την έρευνα, όσον και για την επαγγελματική κατάρτιση σε περιοχές, όπως η πολιτική ανάλυση, η πολιτική θεωρία, η ελληνική και διεθνής (ιδιαίτερα κοινοτική) διπλωματία, οι διεθνείς σχέσεις, η δημόσια διοίκηση, η τοπική αυτοδιοίκηση μέσω τοπικών (εσωτερικών) και διεθνών φορέων και ιδιωτικών επιχειρήσεων.

Κορμός και κύκλοι σπουδών

Τα μαθήματα του κορμού αποσκοπούν να προσφέρουν τα βασικά μεθοδολογικά εργαλεία, τις γνώσεις και το πλαίσιο αναφοράς της Πολιτικής Επιστήμης στο ευρύτερο πεδίο των Κοινωνικών Επιστημών και μια εισαγωγή στα επιμέρους γνωστικά αντικείμενα του κλάδου.

Οι κύκλοι σπουδών, που αντιστοιχούν στις τρεις κατευθύνσεις, που αναφέρονται ανωτέρω, αποβλέπουν στην εμβάθυνση και εξειδίκευση των γνώσεων που ακολουθεί την επιλογή των φοιτητών. Η κατεύθυνση αναφέρεται στον τίτλο Σπουδών (πτυχίο) που χορηγεί το Τμήμα.]

Οι κατευθύνσεις αυτές και οι αντίστοιχοι κύκλοι σπουδών είναι ο Α΄ κύκλος σπουδών Πολιτικής Ανάλυσης, Β΄ κύκλος Διεθνών και Ευρωπαϊκών σπουδών και ο Γ΄ κύκλος Διοικητικής Επιστήμης.

Η διάρθρωση του προγράμματος προβλέπει την βάση και τις υποδομές για την μελλοντική οργάνωση και ενός τετάρτου αυτοτελούς κύκλου και κατεύθυνσης «Περιβάλλοντος και Φυσικών Πόρων», όταν η βασική οργάνωση του Τμήματος θα έχει προχωρήσει.

Η φοίτηση στον «κορμό» και τους «κύκλους σπουδών» περιλαμβάνει μαθήματα υποχρεωτικά, μαθήματα ειδικής επιλογής και μαθήματα ελεύθερης επιλογής. Τα πρώτα καλύπτουν βασικά αντικείμενα του προγράμματος, ενώ τα δεύτερα και τρίτα επεκτείνουν και συμπληρώνουν τα βασικά αντικείμενα. Κάθε κατεύθυνση (κύκλος) περιλαμβάνει οκτώ υποχρεωτικά μαθήματα και οκτώ μαθήματα ειδικής επιλογής. Από τα μαθήματα ειδικής επιλογής οι φοιτητές πρέπει να επιλέξουν υποχρεωτικά τα τέσσερα, ένα σε κάθε εξάμηνο.

Ο κατάλογος συμπληρώνεται με μαθήματα ελεύθερης επιλογής, εκ των οποίων οι φοιτητές επιλέγουν, δύο σε κάθε εξάμηνο σπουδών. Τα μαθήματα ελεύθερης επιλογής είναι κοινά για όλες τις κατευθύνσεις. Η επιλογή της κατεύθυνσης και άρα του αντίστοιχου κύκλου σπουδών πρέπει να γίνει μέχρι την 30 Οκτωβρίου κάθε ημερολογιακού έτους που αντιστοιχεί στο Ε΄ εξάμηνο των σπουδών τους.

Η διδασκαλία της ξένης γλώσσας προσφέρεται ως υποχρεωτικό μάθημα και των οκτώ εξαμήνων. Οι φοιτητές θα έχουν το δικαίωμα της επιλογής από το πρώτο εξάμηνο είτε της αγγλικής είτε της γερμανικής γλώσσας και την οποία και θα διδαχθούν στα υπόλοιπα εξάμηνα. Ο μέσος όρος της βαθμολογίας που θα επιτύχουν και στα οκτώ εξάμηνα θα ληφθεί υπόψιν για τον υπολογισμό του βαθμού του πτυχίου τους. Προβλέπεται διδασκαλία 4 ωρών εβδομαδιαία και φόρτος εργασίας φοιτητών 5 μονάδες ECTS, όσον αφορά την αγγλική γλώσσα, ενώ για τη γερμανική, προβλέπεται διδασκαλία 6 ωρών εβδομαδιαία και φόρτος εργασίας φοιτητών 5 μονάδες ECTS. Η δομή του μαθήματος περιλαμβάνει ταχύρρυθμη διδασκαλία της ξένης γλώσσας για αρχάριο ή βασικό επίπεδο, ενώ στα τελευταία τέσσερα εξάμηνα γίνεται και διδασκαλία ειδικευμένης ορολογίας.

Επίσης οι φοιτητές των Ε΄ και Η΄ εξαμήνων πρέπει να δηλώσουν τα επιλεγόμενα μαθήματα μέχρι την 30 Οκτωβρίου για το χειμερινό εξάμηνο και μέχρι την 31 Μαρτίου για το εαρινό. Όσοι δεν δηλώσουν εμπρόθεσμα την επιλογή τους κατανέμονται στους κύκλους με απόφαση της Γ.Σ. με κριτήρια που θα προβλέπει σχετική απόφαση της τελευταίας, μέχρι να ισχύσει εσωτερικός κανονισμός.

Ακολουθεί το αναλυτικό πρόγραμμα το οποίο χωρίζεται σε τέσσερα έτη και οκτώ εξάμηνα σπουδών.

Κάθε εξάμηνο κορμού περιλαμβάνει έξι (6) μαθήματα πλην του Δ' που περιλαμβάνει δύο υποχρεωτικά και 9 επιλογής για καθένα από τα οποία προβλέπεται διδασκαλία 4 ωρών εβδομαδιαία και φόρτος εργασίας φοιτητών 5 μονάδες ECTS.

Κάθε εξάμηνο κύκλου σπουδών περιλαμβάνει τρία υποχρεωτικά μαθήματα και μαθήματα επιλογής τα οποία επιλέγονται από τον σχετικό πίνακα σύμφωνα με τις διαδικασίες που θα ορίζονται από τον κανονισμό των σπουδών.

Όπου το προβλεπόμενο μάθημα είναι σεμιναριακό οι φοιτητές έχουν δικαίωμα να εκπονήσουν πτυχιακή (ή διπλωματική) εργασία που αντιστοιχεί σε δύο (2) μονάδες ECTS. Η διπλωματική εργασία επιλέγεται, εκπονείται και αξιολογείται σύμφωνα με τις διαδικασίες που θα ορίζονται από τον κανονισμό σπουδών.

Τέλος, ο υποχρεωτικός αριθμός μαθημάτων για την απόκτηση πτυχίου είναι τα 16 υποχρεωτικά μαθήματα του κορμού, 5 μαθήματα επιλογής του κορμού, 8 υποχρεωτικά μαθήματα των τεσσάρων εξαμήνων κάθε κύκλου, 8 μαθήματα επιλογής και 8 μαθήματα ελεύθερης επιλογής και η ξένη γλώσσα, ήτοι συνολικά 46 μαθήματα.

Μεταβατικές διατάξεις : Πρώτη εφαρμογή του νέου Προγράμματος Σπουδών και ως εκ τούτου έναρξη της διδασκαλίας της ξένης γλώσσας ορίζεται το εαρινό εξάμηνο του ακαδημαϊκού έτους 2009 - 2010. Για τους φοιτητές που εγγράφηκαν για πρώτη φορά στο Τμήμα κατά το ακαδημαϊκό έτος 2009 - 2010, θα ληφθεί υπόψη για τη λήψη πτυχίου, ο μέσος όρος της βαθμολογίας που θα λάβουν στην ξένη γλώσσα σε επτά (7) εξάμηνα. Οι ανωτέρω φοιτητές, θα πρέπει να επιλέξουν κατά το εαρινό εξάμηνο, την ξένη γλώσσα που επιθυμούν να διδαχθούν στα επτά επόμενα εξάμηνα, μέσα στην προθεσμία που θα τεθεί με ανακοίνωση της Γραμματείας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αντί προλόγου

1. Ενημερωτικό σημείωμα για τους προπτυχιακούς φοιτητές, ακαδημαϊκού έτους 2009-2010.
2. Διοίκηση – Γραμματεία Τμήματος.
3. Μέλη Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος Πολιτικών Επιστημών του ΔΠΘ.
4. Πρόγραμμα Σπουδών.
 - Υποχρεωτικά μαθήματα.
 - Υποχρεωτικά κατ' εκλογήν μαθήματα.
 - (Υπό ίδρυση) Τομείς
 - (Υπό ίδρυση) Εργαστήρια
5. Λοιπό Προσωπικό
6. Μέλη ΕΕΔΙΠ-ΕΤΕΠ
7. Όρκος Πτυχιούχων Τμήματος Πολιτικών Επιστημών ΔΠΘ
8. Διδάσκοντες (βιογραφικά σημειώματα, επικοινωνία)
9. Νομοθετικά κείμενα

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Το Τμήμα Πολιτικών Επιστημών αποτελεί μαζί με το Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων, το νεότερο από τα Τμήματα του Δημοκριτείου Παναπιστημίου Θράκης. Ιδρύθηκε με το Π.Δ. 21/27.2.2009 (ΦΕΚ Α' 42/10.3.2009) και διέπεται από το διάταγμα αυτό μέσα στο ευρύτερο περιβάλλον της ισχύουσας πανεπιστημιακής νομοθεσίας. Εντάσσεται στην Σχολή Νομικών, Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών του ΔΠΘ, της οποίας η συγκρότηση, με την ίδρυση των τελευταίων αυτών δύο νέων Τμημάτων (Τμήμα Νομικής, Τμήμα Διεθνών Οικονομικών Σπουδών και Ανάπτυξης, Τμήμα Κοινωνικής Διοίκησης, Τμήμα Πολιτικών Επιστημών, Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων), ολοκληρώνεται, στην παρούσα φάση.

Στο Πρόγραμμα Προπτυχιακών Σπουδών καταγράφεται ο εκπαιδευτικός και ερευνητικός σκοπός του Τμήματος και η εκπαιδευτική του φιλοσοφία, δηλαδή η καλλιέργεια της Πολιτικής Επιστήμης, ως προς όλα τα σύγχρονα επιστημολογικά της αντικείμενα, στις τρεις βασικές της διακρίσεις σε δύο διαδοχικές φάσεις (κορμός τεσσάρων εξαμήνων και εν συνεχεία επιλογή μιας εκ τριών κατευθύνσεων τεσσάρων εξαμήνων), που ανταποκρίνονται στους ειδικότερους επιστημονικούς και ερευνητικούς προσανατολισμούς του Τμήματος. Το Πρόγραμμα Προπτυχιακών Σπουδών ανταποκρίνεται στον σημερινό επιστημολογικό προβληματισμό της Πολιτικής Επιστήμης και τις ανάγκες μιας κοινωνίας, οικονομίας και περιφέρειας της ΕΕ/ΕΚ, που ακολουθεί τις ραγδαίες αλλαγές της ευρύτερης περιοχής, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κόσμου, που καταγράφονται με ραγδαίους ρυθμούς. Θα αναθεωρείται, όπως προβλέπει η ισχύουσα πανεπιστημιακή νομοθεσία που επιτάσσει η επιστήμη κάθε φορά, που οι συντελούμενες αλλαγές θα φτάνουν σε επίπεδο ωριμότητας που θα επιβάλλει την καθιέρωσή τους ως εκπαιδευτικών στόχων. Με αυτόν τον τρόπο θα αποτελεί ένα ευέλικτο εργαλείο που δεν θα εγκλωβιστεί, αλλά θα απελευθερώνει την εκπαιδευτική πολιτική του Τμήματος και θα καθοδηγεί την έρευνα.

Ο παρών Οδηγός Σπουδών, που παραδίδεται σήμερα στην δημοσιότητα, αφιερώνεται, όπως είναι αυτονόητο, στους φοιτητές του Τμήματος, την πρώτη γενιά, που θα υποδεχθούμε την 1.9.2009 και τις επόμενες που θα ακολουθήσουν, από τις οποίες ζητεί την αυστηρή αλλά δίκαιη αξιολόγηση, στα πλαίσια εσωτερικής διαδικασίας, αλλά και στην ευρύτερη επιστημονική και εκπαιδευτική κοινότητα, στα πλαίσια του διαλόγου για τους σκοπούς, τα μέσα και τις μεθόδους της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Κομοτηνή, 10/06/2009

Ο Πρόεδρος του Τμήματος

Πολιτικών Επιστημών

Ο Αναπληρωτής Πρόεδρος

του Τμήματος Πολιτικών Επιστημών

Καθηγητής Κωνσταντίνος Φ. Καλαβρός
Καλαβρός

Καθηγητής Γρηγόρης-Ευάγγελος

-

2. Διοίκηση – Γραμματεία Τμήματος

Πρόεδρος: Κωνσταντίνος Φ. Καλαβρός

Καθηγητής του Τμήματος Νομικής του ΔΠΘ.

Αναπληρωτής Πρόεδρος: Γρηγόρης – Ευάγγελος Καλαβρός

Καθηγητής του Ευρωπαϊκού Κοινοτικού
Δικαίου στην Νομική Σχολή του ΔΠΘ.

Αναπλ.Γραμματεús: Γεωργία Τζιτζιλίδου

3. Γενική Συνέλευση του Τμήματος Πολιτικών Επιστημών(άρθρ. 9 Π.Δ. 21/2009)

1. Κωνσταντίνος Φ. Καλαβρός, Καθηγητής του Τμήματος Νομικής του Δ.Π.Θ., Πρόεδρος.
2. Γρηγόριος-Ευάγγελος Καλαβρός, Καθηγητής του Τμήματος Νομικής του Δ.Π.Θ., Αναπληρωτής Πρόεδρος.
3. Αλκιβιάδης Δερβιτσιώτης, Αναπληρωτής Καθηγητής του Τμήματος Νομικής του Δ.Π.Θ., μέλος.
4. Γεώργιος Κατρούγκαλος, Αναπληρωτής Καθηγητής του Τμήματος Κοινωνικής Διοίκησης του Δ.Π.Θ., μέλος.
5. Κωνσταντίνος Αντωνόπουλος, Επίκουρος Καθηγητής του Τμήματος Νομικής του Δ.Π.Θ., μέλος.
6. Σπυρίδων Τσαντίνης, Επίκουρος Καθηγητής του Τμήματος Νομικής του Δ.Π.Θ., μέλος.
7. Ιωάννης Κτιστάκης, Λέκτορας του Τμήματος Νομικής του Δ.Π.Θ., μέλος.

4. Πρόγραμμα Προπτυχιακών Σπουδών_____ 1. Σκοπός και αντικείμενο του Τμήματος

Το Τμήμα έχει ως σκοπό την καλλιέργεια της Πολιτικής Επιστήμης σε τρεις βασικές διαστάσεις: την πολιτική ανάλυση, τις διεθνείς και ευρωπαϊκές σπουδές και την διοικητική επιστήμη και την κατάρτιση των φοιτητών του στις θεμελιώδεις έννοιες, τους προβληματισμούς της συστηματικής ανάλυσης και τις αντίστοιχες μεθοδολογίες των πολιτικών, πολιτειακών και διεθνών φαινομένων.

Υπό αυτήν την έννοια εντάσσεται οργανωτικά και επιστημολογικά στην Σχολή Νομικών, Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών, αποτελεί δε τον πυλώνα της πολιτικής θεωρίας και των εφαρμογών της τελευταίας.

2. Το Προπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών του Τμήματος

A. Η εκπαιδευτική φιλοσοφία του Τμήματος, στον τομέα της βασικής (προπτυχιακής) εκπαίδευσης, εκφράζεται στην οικοδόμηση του προγράμματος σε δύο διαδοχικές φάσεις, που διαρκούν κάθε μία τέσσερα εξάμηνα.

Στην πρώτη όλοι οι φοιτητές του παρακολουθούν ένα πρόγραμμα «κορμού» που τοποθετεί τις σπουδές τους στις βασικές παραμέτρους της πολιτικής επιστήμης, ως

επιστημολογικού χώρου των κοινωνικών επιστημών, με σκοπό να προσδοθεί ευρύτερη εποπτεία των επιμέρους κλάδων, που συνθέτουν το περιεχόμενό της.

Στην δεύτερη, που περιλαμβάνει τρεις κατευθύνσεις και επιτρέπει στους σπουδαστές να επιλέξουν εκείνη που ανταποκρίνεται στις επιθυμίες, τις δεξιότητες και τις επιδιωκόμενες επαγγελματικές προοπτικές, το πρόγραμμα κινείται στην εμβάθυνση των αντίστοιχων κλάδων.

Και τις δύο φάσεις συνθέτουν μαθήματα που ανταποκρίνονται στις σημερινές εξελίξεις του εσωτερικού και διεθνούς εκπαιδευτικού περιβάλλοντος και παρέχονται με σύγχρονη επιστημονική και εκπαιδευτική μεθοδολογία και διδακτική, λαμβάνοντας υπόψη την ευρωπαϊκή εμπειρία στην οργάνωση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης των πολιτικών επιστημών, την παροχή δηλαδή συγκεκριμένων γενικών και ειδικών γνώσεων σε συγκεκριμένες κατευθύνσεις.

Εξ άλλου το πρόγραμμα αποσκοπεί στην παροχή τόσο γενικής παιδείας όσον και επιστημονικής ειδίκευσης, προετοιμάζοντας τους φοιτητές και για μεταπτυχιακές σπουδές.

Με τον τρόπο αυτό ανοίγει ο δρόμος των σπουδαστών τόσο για την επιστήμη και την έρευνα, όσον και για την επαγγελματική κατάρτιση σε περιοχές, όπως η πολιτική ανάλυση, η πολιτική θεωρία, η ελληνική και διεθνής (ιδιαίτερα κοινοτική) διπλωματία, οι διεθνείς σχέσεις, η δημόσια διοίκηση, η τοπική αυτοδιοίκηση μέσω τοπικών (εσωτερικών) και διεθνών φορέων και ιδιωτικών επιχειρήσεων.

Β. Με βάση αυτή την εκπαιδευτική φιλοσοφία το Τμήμα θα οργανωθεί μελλοντικά, μετά την αυτοδυναμία του, με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης σε τέσσερις τομείς:

1. Τομέας Πολιτικής Επιστήμης
2. Τομέας Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών
3. Τομέας Διοικητικής Επιστήμης
4. Τομέας Περιβάλλοντος και Φυσικών Πόρων

Γ. Όργανα του Τμήματος είναι τα προβλεπόμενα από την ισχύουσα πανεπιστημιακή νομοθεσία, ήδη η Γενική Συνέλευση (Γ.Σ.), που αποτελείται από όλα τα μέλη Διδακτικού και Ερευνητικού Προσώπου (Δ.Ε.Π.) και τους εκπροσώπους των λοιπών φορέων της ακαδημαϊκής κοινότητας, ο Πρόεδρος, το Διοικητικό Συμβούλιο και οι Δ/ντες των Τομέων. Μέχρι την αυτοδυναμία του Τμήματος το Τμήμα διοικείται από Προσωρινή Γενική Συνέλευση που συγκροτείται με απόφαση της Συγκλήτου, της οποίας προεδρεύει ένα μέλος ΔΕΠ, πρώτης βαθμίδας ως προσωρινός Πρόεδρος.

Η οργάνωση του Τμήματος συμπληρώνεται με την σύσταση τεσσάρων ερευνητικών ινστιτούτων, που στηρίζουν την εφαρμοσμένη έρευνα, στους τομείς αρμοδιότητας του Τμήματος:

- Εργαστήριο Πολιτικής θεωρίας και ανάλυσης
- Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής
- Εργαστήριο Διοικητικών Επιστημών
- Εργαστήριο περιβάλλοντος και φυσικών πόρων

Τονίζεται ιδιαίτερα ότι το Τμήμα ανταποκρινόμενο στις εκπαιδευτικές ανάγκες μιας κομβικής, στην ευρύτερη νοτιοανατολική Ευρώπη, περιφέρειας θα οργανώσει πάνω σε σύγχρονες βάσεις μια επιστημονική και εκπαιδευτική κατεύθυνση Δικαίου (εσωτερικού, διεθνούς και ιδιαίτερα κοινοτικού) και Πολιτικών του Περιβάλλοντος και Φυσικών Πόρων, που συνδέεται άρρηκτά με τις γεωπολιτικές και γεωοικονομικές προοπτικές της Θράκης, ως κόμβου μεταξύ Βαλκανίων, Μεσογείου, Καυκάσου και των εκεί περικλειστών θαλασσών και εγγύς και Μέσης Ανατολής.

Δ. Κορμός και κύκλοι σπουδών

Τα μαθήματα του κορμού αποσκοπούν να προσφέρουν τα βασικά μεθοδολογικά εργαλεία, τις γνώσεις και το πλαίσιο αναφοράς της Πολιτικής Επιστήμης στο ευρύτερο πεδίο των Κοινωνικών Επιστημών και μια εισαγωγή στα επιμέρους γνωστικά αντικείμενα του κλάδου.

Οι κύκλοι σπουδών, που αντιστοιχούν στις τρεις κατευθύνσεις, που αναφέρονται ανωτέρω, αποβλέπουν στην εμβάθυνση και εξειδίκευση των γνώσεων που ακολουθεί την επιλογή των φοιτητών. Η κατεύθυνση αναφέρεται στον τίτλο Σπουδών (πτυχίο) που χορηγεί το Τμήμα.

Οι κατευθύνσεις αυτές και οι αντίστοιχοι κύκλοι σπουδών είναι ο Α΄ κύκλος σπουδών Πολιτικής Ανάλυσης, Β΄ κύκλος Διεθνών και Ευρωπαϊκών σπουδών και ο Γ΄ κύκλος Διοικητικής Επιστήμης.

Η διάρθρωση του προγράμματος προβλέπει την βάση και τις υποδομές για την μελλοντική οργάνωση και ενός τετάρτου αυτοτελούς κύκλου και κατεύθυνσης «Περιβάλλοντος και Φυσικών Πόρων», όταν η βασική οργάνωση του Τμήματος θα έχει προχωρήσει.

Η φοίτηση στον «κορμό» και τους «κύκλους σπουδών» περιλαμβάνει μαθήματα υποχρεωτικά, μαθήματα ειδικής επιλογής και μαθήματα ελεύθερης επιλογής.

Τα πρώτα καλύπτουν βασικά αντικείμενα του προγράμματος, ενώ τα δεύτερα και τρίτα επεκτείνουν και συμπληρώνουν τα βασικά αντικείμενα.

Κάθε κατεύθυνση (κύκλος) περιλαμβάνει οκτώ υποχρεωτικά μαθήματα και οκτώ μαθήματα ειδικής επιλογής. Από τα μαθήματα ειδικής επιλογής οι φοιτητές πρέπει να επιλέξουν υποχρεωτικά τα τέσσερα, ένα σε κάθε εξάμηνο. Ο κατάλογος συμπληρώνεται με μαθήματα ελεύθερης επιλογής, εκ των οποίων οι φοιτητές επιλέγουν, δύο σε κάθε εξάμηνο σπουδών. Τα μαθήματα ελεύθερης επιλογής είναι κοινά για όλες τις κατευθύνσεις. Η επιλογή της κατεύθυνσης και άρα του αντίστοιχου κύκλου σπουδών πρέπει να γίνει μέχρι την 30 Οκτωβρίου κάθε ημερολογιακού έτους που αντιστοιχεί στο Ε' εξάμηνο των σπουδών τους. Επίσης οι φοιτητές των Ε' και Η' εξαμήνων πρέπει να δηλώσουν τα επιλεγόμενα μαθήματα μέχρι την 30 Οκτωβρίου για το χειμερινό εξάμηνο και μέχρι την 31 Μαρτίου για το εαρινό. Όσοι δεν δηλώσουν εμπρόθεσμα την επιλογή τους κατανέμονται στους κύκλους με απόφαση της Γ.Σ. με κριτήρια που θα προβλέπει σχετική απόφαση της τελευταίας, μέχρι να ισχύσει εσωτερικός κανονισμός.

Ακολουθεί το αναλυτικό πρόγραμμα το οποίο χωρίζεται σε τέσσερα έτη και οκτώ εξάμηνα σπουδών.

Κάθε εξάμηνο κορμού περιλαμβάνει πέντε (5) μαθήματα πλην του Δ' που περιλαμβάνει ένα υποχρεωτικό και 9 επιλογής για καθένα από τα οποία προβλέπεται διδασκαλία 4 ωρών εβδομαδιαία και φόρτος εργασίας φοιτητών 5 μονάδες ECTS.

Κάθε εξάμηνο κύκλου σπουδών περιλαμβάνει δύο υποχρεωτικά μαθήματα και μαθήματα επιλογής τα οποία επιλέγονται από τον σχετικό πίνακα σύμφωνα με τις διαδικασίες που θα ορίζονται από τον κανονισμό των σπουδών.

Όπου το προβλεπόμενο μάθημα είναι σεμιναριακό οι φοιτητές έχουν δικαίωμα να εκπονήσουν πτυχιακή (ή διπλωματική) εργασία που αντιστοιχεί σε δύο (2) μονάδες ECTS. Η διπλωματική εργασία επιλέγεται, εκπονείται και αξιολογείται σύμφωνα με τις διαδικασίες που θα ορίζονται από τον κανονισμό σπουδών.

Τέλος, ο υποχρεωτικός αριθμός μαθημάτων για την απόκτηση πτυχίου είναι τα 16 υποχρεωτικά μαθήματα του κορμού, 5 μαθήματα επιλογής του κορμού, 8 υποχρεωτικά μαθήματα των τεσσάρων εξαμήνων κάθε κύκλου, 8 μαθήματα επιλογής και 8 μαθήματα ελεύθερης επιλογής, ήτοι συνολικά 45 μαθήματα.

Διδάσκονται επίσης οι τρεις βασικές ευρωπαϊκές γλώσσες αγγλικά, γαλλικά και γερμανικά.

Η ξένη γλώσσα διδάσκεται σε τέσσερα διαδοχικά εξάμηνα ως εξής: στα τρία πρώτα εξάμηνα γίνεται ταχύρρυθμη διδασκαλία της ξένης γλώσσας για αρχάριο ή βασικό επίπεδο, ενώ στο τελευταίο εξάμηνο γίνεται διδασκαλία ειδικευμένης ορολογίας. Για το μάθημα της ξένης γλώσσας στα τρία πρώτα εξάμηνα προβλέπεται η δυνατότητα απαλλαγής (και αντίστοιχα κατάταξης) των σπουδαστών με εξετάσεις.

Το μάθημα της γλώσσας για τα τρία πρώτα εξάμηνα μπορεί να αντικατασταθεί με ισάριθμα μαθήματα επιλογής που προσφέρονται στα αντίστοιχα εξάμηνα, για όσους φοιτητές απαλλαγούν σύμφωνα με την προβλεπόμενη διαδικασία.

α. Κορμός

Τα μαθήματα «κορμού» εντάσσονται σε τέσσερα εξάμηνα και είναι τα εξής:

Α' εξάμηνο

1. Πολιτική Επιστήμη 1
2. Κοινωνιολογία
3. Παγκόσμια και Ευρ. Ιστορία 1
4. Εισαγωγή στις διεθνείς σχέσεις
Ευρωπαϊκοί Θεσμοί
- Σ Στοιχεία Δικαίου Ι

ΣΣ

Β' εξάμηνο

6. Πολ. Φιλοσοφία Ι
7. Σύγχρονη Ελληνική Πολιτική Ιστορία
- 8.
9. Πολιτική Οικονομία Ι (Μακροθεωρία – Πολιτική)
10. Στοιχεία Δικαίου ΙΙ (Συνταγματικοί Θεσμοί)

Γ. Εξάμηνο

11. Μεθοδολογία και Τεχνική της έρευνας των κοινωνικών επιστημών
12. Πολιτική Φιλοσοφία ΙΙ
13. Στοιχεία Δικαίου ΙΙΙ (Ποινικό Δίκαιο)
14. Εισαγωγή στη Διοίκηση, Γεν. Αρχές, Διοικ. Οργάνωσης
15. Πολιτική Επικοινωνία

Δ' Εξάμηνουποχρεωτικό

16. Διοικητική Επιστήμη

Επιλογής

17. Συγκριτική πολιτική
18. Πολιτική Επιστήμη ΙΙ
19. Πολ. Οικονομία ΙΙ (Μικροθεωρία)
20. Το Πολ. Σύστημα της Ευρ. Ένωσης

21. Παγκόσμια και Ευρ. Ιστορία II
22. Στοιχεία Δικαίου IV (Οικονομικό Δίκαιο)
23. Τα Θεμελιώδη Δικαιώματα
24. Εξωτερική Πολιτική
25. Το Ελληνικό Πολ. Σύστημα

Β΄ Κύκλοι ΣπουδώνI. Α΄ κύκλος – Πολ. Ανάλυση

Ο Α΄ κύκλος αποβλέπει στην ουσιαστική γνωριμία των φοιτητών με το κύριο αντικείμενο και τα μέσα της Πολιτικής Επιστήμης. Τα μαθήματα του κύκλου αυτού επιδιώκουν την εξοικείωση με τα τρία εργαλεία των πολιτικών γνώσεων.

- την ανάλυση των τελευταίων φαινομένων
- την πολιτική κοινωνιολογία
- την πολιτική σκέψη και την ιστορία της.

Αυτό επιτυγχάνεται με την εξοικείωση με το έργο των πολιτικών στοχαστών, κλασικών και νεωτέρων.

Μαθήματα (υποχρεωτικά)Ε΄ εξάμηνο

26. Πολ. Κοινωνιολογία I
27. Συγκριτική Πολιτική I

Στ΄ Εξάμηνο

28. Πολ. Κοινωνιολογία II
29. Συγκριτική Πολιτική II (Τρίτος Κόσμος)

Ζ΄ Εξάμηνο

30. Κλασική Πολ. Σκέψη
31. Πολιτική Επικοινωνίας

Η΄ Εξάμηνο

32. Νεότερη Πολ. Σκέψη
33. Εκλογική Κοινωνιολογία

Χειμερινό εξάμηνο

34. Πολιτική εκπαίδευσης
35. Τα αρχαιοελληνικά πολιτεύματα - νομοθεσίες
36. Το Αμερικάνικο πολιτικό σύστημα
37. Φιλοσοφία της Ιστορίας
38. Φιλοσοφία των Κοινωνικών Επιστημών

39. Σύγχρονη Πολ. Θεωρία

Εαρινό εξάμηνο

40. Κράτος και Κοινωνία

41. Κοινωνικά ρεύματα

42. Δημοκρατία - Δικτατορία

43. Ιστορία Πολιτικών Ιδεών

44. Ιστορία και φιλοσοφία της αρχαίας δημοκρατίας

B. Κύκλος – Διεθνείς και Ευρ. Σπουδές

Ο Β΄ κύκλος κινείται γύρω από δύο άξονες, τις Διεθνείς Σπουδές και τις Ευρωπαϊκές Σπουδές. Ο πρώτος αξιοποιεί και προσεγγίζει τα διεθνή φαινόμενα μέσα από τρεις οπτικές: το διεθνές δίκαιο, τις διεθνείς σχέσεις και την Διεθνή Οικονομία. Ο δεύτερος άξονας μελετά την θεσμική οργάνωση της Ευρώπης μέσω των ευρωπαϊκών οργανισμών της ευρωπαϊκής ιστορίας και των μηχανισμών της Ευρ. Ένωσης.

Μαθήματα (υποχρεωτικά)Ε΄ Εξάμηνο

45. Διεθνείς Σχέσεις (Γεν. Θεωρία – Μεθοδολογία)

46. Δημόσιο Διεθνές Δίκαιο

Στ. εξάμηνο

47. Θεωρία και θεσμοί της Διεθνούς Οργάνωσης

48. Ευρωπαϊκή Ολοκλήρωση

Ζ΄ εξάμηνο

49. Διεθνείς Οικονομικές σχέσεις – διεθνές οικονομικό δίκαιο

50. Συγκριτική των Ευρ. Πολ. Συστημάτων

Η΄ εξάμηνο

51. Ευρωπαϊκό Κοινοτικό Δίκαιο

52. Πολιτικές της Ευρ. Ένωσης

Μαθήματα (ειδικής επιλογής)Χειμερινό εξάμηνο

53. Ευρωπαϊκή Ενοποίηση και Ελληνική Οικονομία

54. Διεθνές – ευρωπαϊκό ποινικό δίκαιο

55. Ελληνική Εξωτερική Πολιτική

56. Εισαγωγή στην διεθνή δικαιοσύνη

Εαρινό εξάμηνο

- 57. Η Οικονομική της Ολοκλήρωσης και Διεθνής Συνεργασία
- 58. Έθνος, κράτος και Ευρωπαϊκή Ολοκλήρωση
- 59. Αμερικάνικη εξωτερική πολιτική
- 60. ΚΕΠΠΑ (Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφαλείας)
- 61. Δίκαιο της θάλασσας

Γ΄ Κύκλος – Διοικητική Επιστήμη

Ο κύκλος αυτός κινείται γύρω από τους άξονες της Διοικητικής Επιστήμης, του Δημοσίου Δικαίου (Συνταγματικού – Διοικητικού), της Δημόσιας Διοίκησης, της Ανάλυσης, της Δημόσιας Πολιτικής, της Κοινωνικής Πολιτικής, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, της Περιφερειακής Ανάπτυξης και των εργασιακών θεσμών και σχέσεων. Περιλαμβάνει επίσης και αυτοτελές υποσύνολο Περιβάλλοντος και Φυσικών Πόρων, που σύντομα θα αποτελέσει αυτοτελή κατεύθυνση του Τμήματος. Εδώ μελετάται η Προστασία του Περιβάλλοντος από την οπτική των θεσμών και η αντίστοιχη πολιτική

Μαθήματα (υποχρεωτικά) Ε΄ εξάμηνο

- 62. Συνταγματικό Δίκαιο
- 63. Διοικητικό Δίκαιο

Στ΄ εξάμηνο

- 64. Δίκαιο του Περιβάλλοντος
- 65. Οργάνωση και λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης

Ζ΄ εξάμηνο

- 66. Θεμελιώδη Δικαιώματα (Α΄ γενιά, Β΄ Γενιά, Γ΄ Γενιά με έμφαση στο δικαίωμα στο περιβάλλον)
- 67. Κοινωνική Πολιτική και Διοίκηση

Η΄ εξάμηνο

- 68. Τοπική Αυτοδιοίκηση
- 69. Ανάλυση της Δημόσιας Πολιτικής

Μαθήματα (ειδικής επιλογής)

Χειμερινό εξάμηνο

- 70. Τα διοικητικά δικαστήρια
- 71. Διοίκηση και Πολιτική Υγείας
- 72. Διοίκηση και Πολιτική Εκπαίδευσης

Εαρινό εξάμηνο

- 73. Ελληνική Συνταγματική Ιστορία
- 74. Ειδικό Εργατικό δίκαιο
- 75. Ειδικά θέματα Τοπικής Αυτοδιοίκησης
- 76. Θεσμοί Προστασίας του Πολίτη σε διεθνές και εσωτερικό επίπεδο
- 77. Θεσμοί και Πολιτική Χωροταξίας και Πολεοδομίας

Μαθήματα Ελεύθερης ΕπιλογήςΚοινά μαθήματα για τους τρεις κύκλους (κατευθύνσεις)Χειμερινό Εξάμηνο

- 78. Επικοινωνία και εξουσία
- 79. Οργάνωση και λειτουργία της επικοινωνίας μέσω δικτύων
- 80. Δίκαιο του Διαδικτύου
- 81. Εθνικισμός και Διεθνισμός
- 82. Οικονομικά και Κοινωνικά συστήματα στην Ευρώπη
- 83. Διπλωματική Ιστορία
- 84. Αμυντική Στρατηγική και Πολιτική
- 85. Δίκαιο της θάλασσας
- 86. Δίκαιο της ένοπλης βίας
- 87. ΚΕΠΠΑ (Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφαλείας)
- 88. Διεθνής και Ευρωπαϊκή Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
- 89. Μετασοβιετική Ρωσία
- 90. Αραβικός Κόσμος (Παλαιστίνη, Ιράκ)
- 91. Πυρηνική Στρατηγική και Πολιτική
- 92. Νέες Μορφές Διακυβέρνησης (Ελλάδα – Ευρωπαϊκή Ένωση)

Εαρινό εξάμηνο

- 93. Κοινωνιολογικές και ανθρωπιστικές διαστάσεις της ανάπτυξης
- 94. Διεθνής Κοινωνία (Οργάνωση – Διεθνές σύστημα)
- 95. Η θεωρία του Χάους στις Κοινωνικές Επιστήμες
- 96. Κοινωνία και Πολιτική στην μεταπολεμική Ελλάδα (1949-2008)
- 97. Η μετασοβιετική Ευρώπη των πρώην δορυφόρων
- 98. Ελλάδα και Ευρωπαϊκή Ένωση

99. Ειδικά θέματα Κοινωνικής Πολιτικής στην Ευρώπη
- Μετανάστευση
 - Ρατσισμός
100. Διπλωματία (με έμφαση στην διαχείριση διεθνών Διενέξεων)
101. Σύγχρονη Ελληνική Εξωτερική Πολιτική
102. Πληροφορική
103. Η Λατινική Αμερική
104. Ελληνοτουρκικές σχέσεις
105. Ελληνοαλβανικές σχέσεις
106. Ελλάδα και Βαλκάνια
107. Η Θρησκεία στο σύγχρονο κόσμο – Διεθνείς εκκλησιαστικές σχέσεις
108. Νέοι θεσμοί του Ιδιωτικού Δικαίου
109. Νέοι θεσμοί του Εργατικού Δικαίου
110. Η εναρμόνιση του ιδιωτικού δικαίου και της απονομής του στην Ε.Ε.
111. Η εναρμόνιση του ποινικού δικαίου και της απονομής του στην Ε.Ε.

Ε' Σύντομη περιγραφή του γνωστικού αντικείμενου των προσφερομένων μαθημάτων

1 - Πολιτική Επιστήμη I

Σκοπός του μαθήματος αυτού είναι η συστηματική παρουσίαση βασικών εννοιών της Πολιτικής Επιστήμης με τις οποίες προσεγγίζεται το πολιτικό φαινόμενο. Στο πλαίσιο αυτό, εξετάζεται μία σειρά θεωρητικών προσεγγίσεων του πολιτικού γίνεσθαι και του κράτους. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στους τρόπους μέσα από τους οποίους ασκείται η πολιτική επιρροή και επιδιώκεται η κατάκτηση της πολιτικής εξουσίας, καθώς και στους συλλογικούς δρώντες, όπως κόμματα και ομάδες πίεσης, στην πολιτική συμμετοχή, στα χαρακτηριστικά και τους θεσμούς των σύγχρονων δημοκρατιών και στην πολιτική μεταβολή.

2 - Κοινωνιολογία

Το μάθημα αυτό αποτελεί μια γενική εισαγωγή στην Κοινωνιολογία με έμφαση στους ακόλουθους τομείς:

1. Ιστορική θεμελίωση και σύντομη περιγραφή της πορείας του κοινωνιολογικού στοχασμού μέχρι σήμερα.

2. Περιληπτική αναφορά στο πρόβλημα της Κοινωνιολογίας ως επιστήμης και στη μεθοδολογία της.
3. Θεματολογική ανάλυση των βασικών τομέων του κοινωνιολογικού ενδιαφέροντος: Κουλτούρα - Κοινωνία - Τύποι κοινωνιών - Άτομο - Θεσμοποίηση - Κοινωνικοποίηση - Θέσεις - Ρόλοι - Ομάδες - Κοινωνική Οργάνωση - Κοινωνική Διαστρωμάτωση.
4. Επεξεργασία βασικών εννοιών (π.χ. κοινωνική δομή).
5. Μια πρώτη σχηματική παρουσίαση θεωρητικών κατασκευών (π.χ. θεωρίες κοινωνικοποίησης).

3 - Παγκόσμια και Ευρωπαϊκή Ιστορία I

Το μάθημα καλύπτει τον 20ό αιώνα, από τις παραμονές του Α' Παγκοσμίου Πολέμου έως την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης (1914-1991). Στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής ιστορίας εξετάζονται οι βαθείς μετασχηματισμοί που επέφεραν στις ευρωπαϊκές κοινωνίες οι επαναστάσεις του 19ου αιώνα και η συγκρότηση εθνικών κρατών, όπως και οι ιδεολογικές παράμετροι των εθνικών και διακρατικών αντιθέσεων. Ιδιαίτερο βάρος δίδεται στις επιπτώσεις των δύο παγκοσμίων πολέμων στην Ευρώπη, στην οικονομική και κοινωνική κρίση του μεσοπολέμου που τροφοδότησε ολοκληρωτικά καθεστώτα και ακραία ιδεολογικά κινήματα, στην ανάδυση της ιδέας της Ευρώπης, που σφράγισε την πορεία της και κατά την ψυχροπολεμική διαίρεσή της, και στη μεταπολεμική εξέλιξη των επιμέρους ευρωπαϊκών κρατών. Στο πλαίσιο της παγκόσμιας ιστορίας μελετώνται οι επιπτώσεις της ευρωπαϊκής επέκτασης και των παγκόσμιων συρράξεων στον υπόλοιπο κόσμο, η εμφάνιση σημαντικών εξω-ευρωπαϊκών δυνάμεων στο διεθνές στερέωμα (ΗΠΑ, Κίνα, Ιαπωνία κ.ά.), η πολιτική και οικονομική μετάβαση των πρώην αποικιών στη συγκρότηση ανεξάρτητων κρατών μετά το 1945, οι πολιτικές και ιδεολογικές διαστάσεις του ψυχρού πολέμου και η διαμόρφωση του Τρίτου Κόσμου.

4. - Εισαγωγή στις Διεθνείς Σχέσεις

Το μάθημα έχει ως σκοπό να εισαγάγει το φοιτητή στη διεπιστημονική θεώρηση των διεθνών σχέσεων και στις διάφορες ερευνητικές κατευθύνσεις του κλάδου. Η διδασκαλία καλύπτει αρχικά τις θεμελιώδεις θεωρητικές προτάσεις και τις βασικές έννοιες της επιστήμης των διεθνών σχέσεων. Παράλληλα, δίνει στο φοιτητή τη δυνατότητα να κατανοήσει τους παράγοντες που επηρεάζουν την πολιτική συμπεριφορά στο διεθνή χώρο (όπως π.χ. η ισχύς των κρατών και τα εθνικά συμφέροντα, η οικονομία, η γεωγραφία, οι πρώτες ύλες, ο ηγέτης, η ιστορία), καθώς και τους τρόπους και τα μέσα που χρησιμοποιούνται προς την κατεύθυνση αυτή (π.χ. διπλωματία και πόλεμος). Έμφαση δίνεται στην εξωτερική πολιτική των κρατών, ιδιαίτερα στον τρόπο διαμόρφωσής της, στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και στις διάφορες μεταβλητές που τη συνθέτουν, καθώς και στη θεωρία και πρακτική των διαπραγματεύσεων. Ο πόλεμος και τα αίτιά του και οι διάφοροι μηχανισμοί επίλυσης διακρατικών διαφορών αποτελούν επίσης μέρος της διδασκόμενης ύλης. Γίνεται, τέλος, αναφορά στις διεργασίες σταδιακής οργάνωσης

της ημι-αναρχούμενης διεθνούς κοινωνίας, με εισαγωγική παρουσίαση του ρόλου του διεθνούς δικαίου και στο σύγχρονο διεθνές σύστημα, όπως αυτό διαμορφώθηκε μετά το τέλος της μεταψυχροπολεμικής περιόδου.

5. – Στοιχεία Δικαίου I (γενικές αρχές του δικαίου)

Έννοια-διακρίσεις, πηγές δικαίου, ορισμός, δικαιολογητικός λόγος, το δίκαιο ως νομικό, πολιτικό και κοινωνικό φαινόμενο, δίκαιο και ηθική, θετικό και φυσικό δίκαιο, βασικές έννοιες ιδιωτικού, δημοσίου και διεθνούς δικαίου δικαίου.

6. - Πολιτική Φιλοσοφία I

Επισκόπηση των κεντρικών προβλημάτων και εννοιών της κλασικής πολιτικής σκέψης. Η ηρωική βασιλεία στον Όμηρο, το αριστοκρατικό ιδεώδες στον Πίνδαρο, η προβληματική της κοινωνικής δικαιοσύνης στον Ησίοδο. Οι περί νόμου αντιλήψεις της προσωκρατικής περιόδου. Η «κάθοδος της φιλοσοφίας στην γη» και ο διαχωρισμός (πολιτικού) Νόμου και Φύσεως στην σκέψη των σοφιστών. Το «φυσικό δίκαιο» και η πρώτη κριτική του θεσμού της δουλείας. Η σχέση ατόμου και κοινότητας στο πλαίσιο του δημοκρατικού πολιτεύματος. Η πολιτική υποχρέωση στον Πρωταγόρα και τον Σωκράτη: τι είναι η «πολιτική αρετή» και αν είναι διδακτή. Η απόρριψη της δημοκρατίας από τον Πλάτωνα και η μεταφυσική θεμελίωση της ιδεώδους πολιτείας: η δικαιοσύνη ως «οικειοπραγία». Η κριτική του Αριστοτέλη στον Πλάτωνα και η επιστημονική αντίληψη της πολιτικής θεωρίας: ιστορική γένεση και τελολογία της Πόλεως και εφαρμογές της ιδέας της «μεσότητας» στην οργάνωση της πολιτικής κοινωνίας. Η κατάρρευση της Πόλεως και ο πολιτικός οικουμενισμός των Ελληνιστικών και Ρωμαϊκών χρόνων. Ο χωρισμός της ιδιωτικής από την δημόσια σφαίρα και η θεοποίηση της πολιτικής εξουσίας. Ο ατομοκεντρικός ευδαιμονισμός των Επικούρειων και ο κοσμοπολιτισμός των Στωικών. Η θεωρία του «μεικτού πολιτεύματος» (Πολύβιος).

7. - Σύγχρονη Ελληνική Πολιτική Ιστορία

Το μάθημα καλύπτει την ελληνική πολιτική ιστορία του 20ού αιώνα έως το 2008. Εξετάζονται η θεσμική συγκρότηση και η εδαφική ολοκλήρωση του ελληνικού κράτους, η διάπλαση του κομματικού συστήματος, η οικονομική και κοινωνική δυναμική των πολιτικών εξελίξεων, η διαμόρφωση της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής. Δίνεται ιδιαίτερο βάρος στην κοινωνική διάσταση των πολιτικών συγκρούσεων κατά τη βενιζελική εποχή, στην Κατοχή και τον Εμφύλιο, όπως και στους μετασχηματισμούς που σφραγίζουν την ελληνική πολιτική, κοινωνία και οικονομία κατά τη μεταπολεμική περίοδο υπό την επίδραση και του διεθνούς περιβάλλοντος.

8. – Ευρωπαϊκοί Θεσμοί

Το μάθημα αυτό εξετάζει το φαινόμενο της ευρωπαϊκής συνεργασίας και ολοκλήρωσης στη μεταπολεμική περίοδο, υιοθετώντας διεπιστημονική προσέγγιση που είναι άλλωστε απαραίτητη για μια σωστή ανάλυση αυτού του σύνθετου φαινομένου. Στην πρώτη ενότητα γίνεται μια ιστορική αναδρομή, ξεκινώντας από τις πρώτες μορφές συνεργασίας σε περιφερειακό επίπεδο και καταλήγοντας στην εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας. Στη δεύτερη ενότητα, εξετάζονται η

πολιτική λειτουργία και οι θεσμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με ειδικότερη μνεία στο ρόλο και τις εξουσίες της Επιτροπής, του Συμβουλίου των Υπουργών, του Κοινοβουλίου, του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, καθώς επίσης και στις βασικές αρχές του κοινοτικού δικαίου και τη λειτουργία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Η Τρίτη ενότητα του μαθήματος ασχολείται με τις τέσσερις βασικές οικονομικές ελευθερίες στα πλαίσια της κοινής αγοράς. Εξετάζονται επίσης η αναδιανεμητική λειτουργία του κοινοτικού προϋπολογισμού, η μακροοικονομική πολιτική και οι σχέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον υπόλοιπο κόσμο.

9. - Πολιτική Οικονομία Ι (Μακροθεωρία και Πολιτική)

Σκοπός του μαθήματος είναι η εισαγωγή σε επιλεγμένα μακροοικονομικά προβλήματα. Στην αρχή δίνεται μια γενική επισκόπηση της μακροοικονομικής, που εξηγεί κυρίως τις έννοιες κλειδιά, την εξέλιξη και στον ρόλο της στη διαμόρφωση της οικονομικής πολιτικής των κυβερνήσεων. Στη συνέχεια, με αφετηρία ένα "βασικό" μακροοικονομικό πλαίσιο ανάλυσης, εξετάζονται ειδικότερα ζητήματα οικονομικής σταθεροποίησης και ανάπτυξης, ανεργίας και πληθωρισμού, δημοσιονομικών ελλειμμάτων και χρεών, μισθών και παραγωγικότητας κ.ά. Συναφώς, αναδειχονται οι διαφορετικές απαντήσεις που προσφέρουν αντιμαχόμενες οικονομικές θεωρίες (κεϋνσιανισμός, μονεταρισμός, κλπ). Το εμπειρικό υλικό που χρησιμοποιείται αφορά την ελληνική οικονομία.

10. – Στοιχεία Δικαίου ΙΙ (Συνταγματικοί Θεσμοί)

Το μάθημα αποσκοπεί στην κριτική παρουσίαση και προσέγγιση του γνωστικού αντικείμενου, με ιδιαίτερη έμφαση στην κοινωνικοπολιτική διάσταση των σύγχρονων συνταγματικών θεσμών, όπως διαμορφώνονται διεθνώς και ιδίως στη χώρα μας, μετά και τις δύο αναθεωρήσεις του Συντάγματος. Σύνταγμα και Συνταγματικό Δίκαιο. Τα στοιχεία της πολιτείας. Η ερμηνεία του πολιτειακού φαινομένου. Η μορφολογία των πολιτευμάτων. Η ιστορία του πολιτεύματος στην Ελλάδα. Οι θεμελιώδεις αρχές του πολιτεύματος. Η δημοκρατική αρχή. Το αντιπροσωπευτικό σύστημα. Το κοινοβουλευτικό σύστημα. Η αρχή της «προεδρευόμενης» δημοκρατίας. Η αρχή του πολυκομματισμού. Η αρχή της διάκρισης των λειτουργιών. Η αρχή του Κράτους Δικαίου. Η αρχή του Κοινωνικού Κράτους. Πολιτειακά όργανα: Το εκλογικό σώμα. Η Βουλή. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Η Κυβέρνηση. Τα Δικαστήρια.

11. – Μεθοδολογία και τεχνική της έρευνας των κοινωνικών επιστημών

Το μάθημα επικεντρώνεται σε δύο μέρη: α) στην ιστορική αναδρομή και διεπιστημονική ανάλυση των βασικών στατιστικών μεθόδων που αναφέρονται στις γενικές αρχές μέτρησης και ανάλυσης των κοινωνικών φαινομένων. Το μάθημα δομείται σε τρεις ενότητες: Στο πρώτο μέρος παρουσιάζονται τα στάδια της έρευνας: i) μελέτη βιβλιογραφίας, ii) διατύπωση υποθέσεων, iii) αναζήτηση υλικού και στατιστικών δεδομένων, iv) καθορισμός της μεθοδολογίας, v) παρουσίαση και ανάλυση των αποτελεσμάτων, vi) κριτική συζήτηση και σύγκριση των ευρημάτων με άλλες έρευνες της Ελλάδος και του Εξωτερικού, vii) συμπεράσματα και διατύπωση προτάσεων για περαιτέρω έρευνα και ανάλυση. Στο δεύτερο μέρος συζητείται ο ρόλος της στατιστικής στην κοινωνική έρευνα. Αντικείμενο μελέτης είναι: i) κλίμακες μέτρησης των ποιοτικών και ποσοτικών δεδομένων, ii) διαγραμματική παρουσίαση

iii) κατασκευή απλών και σύνθετων πινάκων, iv) κατανομές συχνοτήτων v) μέτρα κεντρικής τάσης, vi) μέτρα διασποράς, vii) συσχέτιση και viii) ανάλυση παλινδρόμησης. Στο τρίτο μέρος έμφαση δίδεται στον ρόλο των Ηλεκτρονικών Υπολογιστών στην μέτρηση και στην έρευνα. Συζητούνται τα στατιστικά πακέτα Excel, SPSS, Eviews. B) Είναι γνωστό ότι οι ποσοτικές μέθοδοι παραπέμπουν στην ιστορία της κοινωνικής παρατήρησης ενώ η ποιοτική μεθοδολογία εντάσσεται στο ευρύτερο πλαίσιο της ιστορίας των επιστημών. Στόχος του δεύτερου μέρους του μαθήματος είναι να εξοικειωθούν οι φοιτητές/τριες με θέματα ποιοτικής μεθοδολογίας των κοινωνικών επιστημών. Παρουσιάζονται βασικά ζητήματα που αντιμετωπίζουν οι κοινωνικές επιστήμες και οι κύριες έννοιες τις οποίες χρησιμοποιούν. Οι ποιοτικές μέθοδοι έχουν ως κύρια αντικείμενα το τρίπτυχο: Εθνογραφία, Ιστοριογραφία και Βιογραφική προσέγγιση. Η πρώτη παρουσιάζει τους τρόπους διεξαγωγής της έρευνας πεδίου, η δεύτερη ενδιαφέρει περί την ιστορική έρευνα και η Τρίτη ασχολείται με την καταγραφή των προσωπικών βιωμάτων. Ο διδακτικός στόχος εστιάζεται στη συλλογή, αξιολόγηση, επεξεργασία και ανάλυση των ποιοτικών στοιχείων. Η έμφαση δίδεται στη (μη) συμμετοχική παρατήρηση, τη συνέντευξη, τον επικοινωνιακό παράγοντα, τη σπουδή των γραπτών κειμένων και της προφορικής παράδοσης, τη δι-υποκειμενική (ανα)κατασκευή της πραγματικότητας, τη χρήση του λόγου και τα νοηματικά πλέγματα, την κωδικοποίηση, την πιστή απόδοση των τεκταινόμενων, κλπ. Στο μάθημα γίνεται παραδειγματική αναφορά σε κλασικές και σύγχρονες ποιοτικές εργασίες ελλήνων και ξένων επιστημόνων, και χρήση πολλαπλών τεχνικών τεκμηρίωσης από το αρχαιολογικό υλικό μέχρι τα σύγχρονα οπτικο-ακουστικά μέσα. Τους κύριους άξονες μιας κριτικής διερεύνησης των ποιοτικών μεθόδων των κοινωνικών επιστημών θα αποτελέσουν:· Οι αξιολογικές κρίσεις και η αναζήτηση της αντικειμενικότητας.· Η συζήτηση για την ουδετερότητα των τεχνικών έρευνας.· Οι παραμορφωτικές προϋποθέσεις και ο εθνοκεντρισμός.· Οι σχέσεις εμπειρίας και θεωρίας.· Ο ρόλος των θεωρητικών υποδειγμάτων και η κριτική παρουσίαση θεωρητικών προτύπων.· Η ιδιαιτερότητα των κοινωνικών φαινομένων και των κοινωνικών επιστημών.· Τα «σύνορα» μεταξύ επιστημών και η αναγκαιότητα της διεπιστημονικής προσέγγισης των κοινωνικών και πολιτικών φαινομένων.

12. - Πολιτική Φιλοσοφία II

Εισαγωγή στις κεντρικές έννοιες της νεότερης πολιτικής σκέψης. Ο Μακιαβέλι και η ριζική εκκοσμίκευση του πολιτικού φαινομένου. Η ρήξη με τον Αριστοτελισμό και η ανάδειξη του κτητικού ατόμου και της σύγχρονης έννοιας της κρατικής κυριαρχίας στην σκέψη του Χόμπς. Η θεωρητική θεμελίωση του κλασσικού φιλελευθερισμού: φυσικά δικαιώματα, διάκριση των εξουσιών και περιορισμός της κρατικής εξουσίας (Λοκ, Μοντεσκιέ). Δημοκρατικός ριζοσπαστισμός και η αναβίωση του κοινοτιστικού ιδεώδους στην σκέψη του Ρουσσώ. Η Γαλλική Επανάσταση και οι επικριτές της (Μπέρκ). Το κίνημα του ωφελιμισμού: απόρριψη της έννοιας των φυσικών δικαιωμάτων, «όλοι μετράνε εξίσου», αρχή της ωφελιμότητας (Μπένθαμ). Ο Τζ. Στ. Μιλλ και η αναθεώρηση του ωφελιμισμού: η «αρχή της βλάβης» και η καινούργια αντίληψη της ελευθερίας και της δημοκρατίας. Η κοινωνία της ισότητας και οι προβληματικές της πτυχές στην σκέψη του Τοκβίλ. Η φιλοσοφική κριτική του ωφελιμισμού και η ηθική θεμελίωση της κοινωνίας των δικαιωμάτων από τον Καντ: η διαλεκτική ηθικότητας και νομιμότητας. Η ιστορικότητα της ελευθερίας και η

αντιθετικότητα του ιστορικού γίνεσθαι στον Χέγκελ. Η αλλοτρίωση στην φιλοσοφική προβληματική των νεοεγελιανών (Φώυερμπαχ, Μαρξ). Η κριτική των ολιστικών ιδεολογιών του δέκατου ένατου αιώνα στην σκέψη του Νίτσε.

13 – Στοιχεία Δικαίου III: ποινικό δίκαιο

Στόχος του μαθήματος είναι η προσέγγιση του κυρωτικού φαινομένου, διαχρονικά και σε ελληνικό επίπεδο, μέσα από την διαγραμματική θεώρηση του σύγχρονου ελληνικού ποινικού δικαίου και των αρχών που το διέπουν.

14. - Εισαγωγή στη Διοίκηση - Γενικές Αρχές Διοικητικής Οργάνωσης

Αντικείμενο του μαθήματος αποτελεί η μελέτη της οργάνωσης της Δημόσιας Διοίκησης στην Ελλάδα και η εξοικείωση με τους βασικούς θεσμούς, τις αρχές και τις διαδικασίες διαμόρφωσης και λειτουργίας του ελληνικού διοικητικού συστήματος. Ειδικότερα, αντικείμενο ανάλυσης αποτελούν οι κυβερνητικοί θεσμοί και τα όργανα διακυβέρνησης στο πλαίσιο της λειτουργίας του ελληνικού πολιτικού συστήματος, οι μορφές και τα όργανα της αποκέντρωσης και της περιφερειακής διοίκησης του κράτους, οι βαθμίδες και οι λειτουργίες της τοπικής αυτοδιοίκησης, βασικά στοιχεία για το προσωπικό και τους κανόνες που διέπουν τη δημόσια υπαλληλία στην Ελλάδα, η διάρθρωση και τα όρια του δημόσιου τομέα, οι ανεξάρτητες αρχές και οι μορφές ελέγχου της Διοίκησης, καθώς και στοιχεία λειτουργίας και αποτελεσματικής δράσης των δημόσιων υπηρεσιών.

15. - Πολιτική Επικοινωνία

Έννοια της Πολιτικής. Πολιτική και Πολιτική Επιστήμη. Κλάδοι της Πολιτικής Επιστήμης. Η θέση της Πολιτικής Επικοινωνίας. Έννοια και περιεχόμενο. Επικοινωνία, Έκφραση, Αίσθηση. Τα επικοινωνιακά μέσα. Άμεση και Έμμεση Επικοινωνία. Λεκτική και Εξωλεκτική Πολιτική Επικοινωνία. Η γλώσσα του σώματος. Μονόδρομη και αμφίδρομη επικοινωνία. Δημοκρατική και αυταρχική "επικοινωνία". Επικοινωνία και κοινή γνώμη. Τεχνικές επικοινωνιακής παρέμβασης. Κοινή γλώσσα και παραταξιακά ιδιώματα. Φυσικοί, κοινωνικοί, πολιτιστικοί και πολιτικοί παράγοντες. Πολιτική διαφήμιση και κριτική πρόσληψη. Γενικά χαρακτηριστικά της σύγχρονης ελληνικής πολιτικής ρητορικής. Ελληνική και ευρωπαϊκή πολιτική ρητορική. Ρητορικές σταθερές και ρητορικές αποκλίσεις

16. – Διοικητική Επιστήμη

Πρόκειται για μια γενική εισαγωγή στη μελέτη του διοικητικού φαινομένου, με ειδικότερη αναφορά στην ιδιαιτερότητα της Δημόσιας Διοίκησης. Εξετάζονται η γενεαλογία και τα ρεύματα της σύγχρονης Διοικητικής Επιστήμης, καθώς και η Δημόσια Διοίκηση ως κοινωνικός θεσμός, η διαδικασία διαμόρφωσής του καθώς και τα στοιχεία της ιδιαιτερότητάς του ως του κρατικού μηχανισμού. Αναλύεται το γραφειοκρατικό πρότυπο οργάνωσης και η λογική των επιμέρους στοιχείων του. Στη συνέχεια εξετάζεται ο μεταβαλλόμενος ρόλος της διοίκησης στο πλαίσιο του κράτους πρόνοιας και της πιο πρόσφατης αμφισβήτησής του. Επίσης αναλύονται οι σχέσεις διοίκησης και δικαίου, διοίκησης και πολιτικής, διοίκησης και κοινωνίας οι

διάφορες αντιλήψεις για το ρόλο της Δημόσιας Διοίκησης και τη φύση της εξουσίας της. Το μάθημα στοχεύει να εισαγάγει τους φοιτητές στην προβληματική της διοικητικής επιστήμης, δίνοντας ταυτόχρονα μια σφαιρική εικόνα για τη σχέση της δημόσιας διοίκησης με τους άλλους κοινωνικούς θεσμούς και την εξελικτική της πορεία.

17. - Συγκριτική Πολιτική

Το μάθημα Συγκριτικής Πολιτικής καλύπτει τρεις στόχους: 1. τη γνωριμία των φοιτητών με το χώρο της συγκριτικής ανάλυσης των πολιτικών φαινομένων και την ευρύτερη σημασία και ρόλο της σύγκρισης στις κοινωνικές επιστήμες. 2. την εισαγωγή στην ιστορική ανάπτυξη του πεδίου της Συγκριτικής πολιτικής με συγκεκριμένες αναφορές σε εργασία - μελέτες που σηματοδοτούν τον χώρο. 3. την γνωριμία με τα βασικά θέματα μελέτης στο χώρο της Συγκριτικής πολιτικής όπως πολιτικά κόμματα, ομάδες συμφερόντων, πολιτική κουλτούρα, πολιτικό σύστημα, ανάπτυξη και συγκρότηση έθνους - κράτους. Με βάση τους ως άνω άξονες το μάθημα μπορεί να αναπτυχθεί αφενός σε μια σειρά διαλέξεων για τα παραπάνω θέματα με ιδιαίτερες αναφορές στην εμπειρία των Ευρωπαϊκών χωρών και αφετέρου σε μια σειρά σεμιναρίων - φροντιστηρίων όπου παρουσιάζονται συγκεκριμένες μελέτες. Συγκεκριμένα, στην πρώτη ενότητα γίνεται μια εισαγωγή των φοιτητών στη σημασία και χρήση της συγκριτικής μεθόδου από τον Αριστοτέλη μέχρι σήμερα και στη διαμόρφωση του σύγχρονου χώρου της συγκριτικής πολιτικής. (κείμενα από Λυριντζή και Sartori). Στην επόμενη ενότητα, εκτός από τη συζήτηση συγκεκριμένων εργασιών, δίδονται στους φοιτητές βιβλία από τη βιβλιογραφία είτε για παρουσίαση - συζήτηση συγκεκριμένων θεμάτων, είτε για παρουσίαση όλου του βιβλίου. Το τρίτο μέρος αποτελεί και το μεγαλύτερο σε έκταση τμήμα του μαθήματος και αφορά τη συγκριτική μελέτη των πολιτικών και κομματικών συστημάτων στον Ευρωπαϊκό χώρο. Γίνεται αναφορά στην ανάπτυξη των σύγχρονων πολιτικών συστημάτων με βάση τη συγκρότηση με βάση τη συγκρότηση έθνους κράτους, στην παγίωση των κομματικών συστημάτων στις κομματικές οικογένειες και στην ανάπτυξη νέων μορφών πολιτικής δράσης. (Νέα κινήματα, κόμματα νέας πολιτικής, παγκοσμιοποίηση κλπ). Η εν λόγω ενότητα στηρίζεται κυρίως στο βιβλίο του Y. Meny και συμπληρωματικά σε άρθρα ή άλλα κείμενα.

18. - Πολιτική Επιστήμη II

Σκοπός του μαθήματος είναι να επεκτείνει την πρώτη επαφή των φοιτητών με τα βασικά πεδία και τα κύρια αναλυτικά εργαλεία της πολιτικής επιστήμης, ενώ παράλληλα επιχειρεί να αναπτύξει τον θεωρητικό προβληματισμό γύρω από αυτά αλλά και την συγκεκριμένη κληρονομιά που μας κληροδότησε η διαμόρφωση της νεωτερικότητας. Οι θεματικές του μαθήματος είναι:· Αντικείμενο και μεθοδολογία της πολιτικής επιστήμης.· Διαφωτισμός και η γέννηση των κοινωνικών επιστημών. Πολιτική φιλοσοφία: Το παρελθόν και το μέλλον (;) της πολιτικής επιστήμης.· Οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες συγκρότησης του σύγχρονου κράτους.· Το φιλελεύθερο κράτος.· Το κοινωνικό κράτος.· Το πολιτικό σύστημα.· Λειτουργισμός.· Πολιτισμικές διαστάσεις της σύγχρονης κοινωνίας.· Πολιτική συμπεριφορά και πολιτική συμμετοχή.· Εμείς και οι άλλοι. Πολιτισμοί σε αντιπαράθεση;

19. - Πολιτική Οικονομία II (Μικροθεωρία)

Σκοπός του μαθήματος είναι η εξοικείωση των φοιτητών με το γνωστικό αντικείμενο της Πολιτικής Οικονομίας με έμφαση στην Μικροοικονομική επιστήμη. Περιεχόμενο του μαθήματος είναι παρακάτω θεματικές ενότητες: Οι βασικές έννοιες της Οικονομικής Επιστήμης (παραγωγικοί συντελεστές, οικονομικό κύκλωμα, οικονομικά προβλήματα, μέθοδοι οικονομικής επιστήμης, οικονομικά συστήματα), οικονομική συμπεριφορά του καταναλωτή, οικονομική συμπεριφορά της επιχείρησης (θεωρία παραγωγής και κόστους), σχηματισμός τιμών στον πλήρη ανταγωνισμό, μονοπώλιο, ολιγοπώλιο και μονοπωλιακό ανταγωνισμό, σχηματισμός τιμών των παραγωγικών συντελεστών, διανομή εισοδήματος, εξωτερικές επιδράσεις (εξωτερικές οικονομίες, εξωτερικές επιβαρύνσεις), θεωρία παιγνίων, οικονομική της ευημερίας. Το μάθημα διεξάγεται με τη μέθοδο της παράδοσης, στην οποία εξετάζονται οι παραπάνω θεματικές ενότητες περισσότερο σε πλάτος παρά σε βάθος και δεν περιλαμβάνει την συγγραφή εργασίας.

20. - Το Πολιτικό Σύστημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Το μάθημα αυτό αξιολογεί και απαντά στο ερώτημα εάν και κατά πόσον το πολιτικό σύστημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανήκει σε κάποια από τις υπάρχουσες τυπολογίες των πολιτικών συστημάτων οι οποίες και προσεγγίζονται λεπτομερώς ή εάν ανήκει σε μια ιδιαίτερη και μοναδική κατηγορία. Με αυτό το πρίσμα εξετάζονται και άλλοι Διεθνείς Οργανισμοί καθώς και ενώσεις κρατών οι οποίες εμφανίζουν αναλογίες με την Ευρωπαϊκή Ένωση όπως η Mercosur, η NAFTA κλπ. Τέλος το μάθημα αυτό δανείζεται ύλη από την παράδοση του Συγκριτικού Ομοσπονδισμού προκειμένου να κατατάξει και να αξιολογήσει το πολιτικό σύστημα της Ε.Ε.

21. - Παγκόσμια και Ευρωπαϊκή Ιστορία II

Το μάθημα στοχεύει να εμβαθύνει στα ιστορικά ζητήματα που σφραγίζουν την πορεία της Ευρώπης και του υπόλοιπου κόσμου τον 20ό αιώνα (χωρίς να αποκλείεται η αναδρομή σε προγενέστερους αιώνες). Κάθε χρόνο επιλέγεται ορισμένη θεματική και η αντίστοιχη βιβλιογραφία. Κατά το ακαδημαϊκό έτος 2008-2009 το θέμα θα είναι περιφερειακές ένοπλες συγκρούσεις μετά την κατάρρευση του διπολικού συστήματος.

22. Στοιχεία δικαίου | IV. Οικονομικό Δίκαιο

Το μάθημα στοχεύει στην παρουσίαση του δικαίου του ανταγωνισμού εν ευρεία έννοια, που αποτελεί ρυθμιστικό παράγοντα της σύγχρονης οικονομίας της αγοράς.

23.-Τα Θεμελιώδη Δικαιώματα

1. Οι παραδόσεις και το φροντιστήριο αποσκοπούν στην κριτική παρουσίαση και προσέγγιση του γνωστικού αντικείμενου, με ιδιαίτερη έμφαση στις κοινωνικοπολιτικές διαστάσεις του. 2. Γενική εισαγωγή: Έννοια, σημασία και λειτουργία των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην ιστορική τους διαδρομή και σύγχρονη συνταγματική πραγματικότητα. Οι βασικές συνιστώσες και ο χαρακτήρας του ισχύοντος στη χώρα μας συστήματος προστασίας των θεμελιωδών Δικαιωμάτων (Σύνταγμα και Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του

Ανθρώπου). Τα επί μέρους Θεμελιώδη Δικαιώματα: Αναλυτική παρουσίαση των επί μέρους ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, όπως κατοχυρώνονται σήμερα, μετά τη συνταγματική αναθεώρηση.

24.-Εξωτερική Πολιτική

Εξετάζονται οι γενικές αρχές, οι παράγοντες που διαμορφώνουν την εξωτερική πολιτική των κρατών στο σύγχρονο παγκοσμιοποιημένο διεθνές περιβάλλον.

25.-ΤΟ Ελληνικό Πολιτικό Σύστημα

Εξετάζονται τα διαδοχικά ελληνικά πολιτεύματα από την ίδρυση του νεότερου Ελληνικού κράτους μέχρι σήμερα.

26. - Πολιτική Κοινωνιολογία I

Σκοπός του μαθήματος είναι η εισαγωγή στην προβληματική και στα σύγχρονα ερευνητικά πεδία της πολιτικής κοινωνιολογίας, έτσι όπως αυτά έχουν διαμορφωθεί τόσο από την παράδοση της σχετικής «ακαδημαϊκής» συζήτησης όσο και από την συγκυρία. Μετά από μια εισαγωγή στο αντικείμενο και την ιστορική παράδοση της Πολιτικής Κοινωνιολογίας, το μάθημα επικεντρώνεται και αναλύει, τις σύγχρονες μορφές και λειτουργίες του κράτους, τα ζητήματα που εγείρονται από την ένταξη του έθνους-κράτους μέσα στο παγκόσμιο σύστημα, αλλά και τους θεσμούς πολιτικής οργάνωσης και δράσης. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στην εξέταση των πολιτικών κομμάτων. Συγκεκριμένα εξετάζονται οι κλασικές προσεγγίσεις στο κομματικό φαινόμενο, οι οποίες και αντιπαρατίθενται σε εκείνες με μαρξιστή αφετηρία και έμπνευση. Οι θεματικές αυτής της συζήτησης περιλαμβάνουν τη συζήτηση για τη σχέση κομμάτων με την κοινωνία, το κράτος, την πολιτική κουλτούρα, καθώς και τη συμβολή τους στη συγκρότηση της σύγχρονης δημοκρατίας. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στη συναγωγή μεθοδολογικών συμπερασμάτων ενώ ενότητες του μαθήματος αφιερώνονται στα «κόμματα του κράτους» και στο ρόλο και προοπτικές των υπερεθνικών κομμάτων.

27. - Συγκριτική Πολιτική I

Το μάθημα επιχειρεί μια συνοπτική παρουσίαση της διαμόρφωσης και ιστορικής πορείας της Συγκριτικής Πολιτικής. Εξετάζονται οι βασικές έννοιες καθώς και τα προβλήματα που συνδέονται με την εφαρμογή της συγκριτικής μεθόδου στην πολιτική ανάλυση. Γίνεται επισκόπηση των κυριοτέρων θεωρητικών προσεγγίσεων και "σχολών" στο χώρο της συγκριτικής πολιτικής και αναλύονται οι σύγχρονες τάσεις. Εν συνεχεία το κύριο βάρος του μαθήματος επικεντρώνεται στα πολιτικά συστήματα του Ευρωπαϊκού χώρου, παρουσιάζοντας την ιστορική τους πορεία και τη σημερινή τους κατάσταση. Αναλυτικές έννοιες και θεωρητικά σχήματα που έχουν χρησιμοποιηθεί για την ως άνω μελέτη αποτελούν κύριο αντικείμενο του μαθήματος.

28 - Πολιτική Κοινωνιολογία II

Το μάθημα εξετάζει τις ομάδες πίεσης και τη σχέση τους με τα κόμματα, συνδέοντας συστηματικά τη γενική θεωρητική προβληματική με τη σύγχρονη ελληνική περίπτωση. Παρουσιάζονται ειδικότερα η θεωρία των ομάδων πίεσης και

οι σημαντικότεροι σταθμοί στην εξέλιξή της, τα είδη των ομάδων πίεσης, οι θεσμικές ομάδες, οι επαγγελματικές οργανώσεις και οι άλλες ομάδες πίεσης. Εξετάζονται στη συνέχεια τα πεδία δράσης και τα όπλα των ομάδων πίεσης, το ζήτημα της δημοκρατικής τους λειτουργίας και ο ρόλος τους στο δημοκρατικό πολίτευμα.

29. - Συγκριτική Πολιτική II (Τρίτος Κόσμος)

Σκοπός του μαθήματος είναι η αρχική εξοικείωση των φοιτητών με τις ιδιαιτερότητες των κοινωνιών και των πολιτικών συστημάτων των περιοχών που δεν ακολούθησαν τις τροχιές οικονομικής και πολιτικής ανάπτυξης των χωρών της Δυτικής και Ανατολικής Ευρώπης και της Βόρειας Αμερικής. Τα πολιτικά συστήματα των περισσότερων χωρών της Ασίας, της Αφρικής και της Λατινικής Αμερικής ήσαν μέχρι το "τρίτο κύμα εκδημοκρατισμού" διαφορετικά από τα τυπικά κοινοβουλευτικά δημοκρατικά καθεστώτα, ενώ οι αντίστοιχες κοινωνίες χαρακτηρίζονταν από διαχωριστικές τομές και συγκρούσεις με βάση τη φυλή, την εθνική καταγωγή, τη θρησκευτική πίστη και τη γλώσσα. Ο πολιτικός, οικονομικός και κοινωνικός μετασχηματισμός των αναπτυσσόμενων χωρών συνδέεται αφενός με τη μακρά ιστορική περίοδο αποικιοκρατίας έως τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και αφετέρου με τη μεταβαλλόμενη οικονομική, τεχνολογική και πολιτιστική εξάρτηση των νέων ανεξάρτητων κρατών από τη Δύση κατά τη μεταπολεμική περίοδο. Στο μάθημα εξετάζονται η συμβολή και τα όρια των θεωριών της συγκριτικής πολιτικής επιστήμης, και ειδικά της θεωρίας του εκσυγχρονισμού και της θεωρίας της εξάρτησης, στην κατανόηση των πολιτικών και κοινωνικών όψεων του λεγόμενου "Τρίτου Κόσμου". Επίσης, αναπτύσσονται οι ιστορικές και σύγχρονες μορφές σχέσεων των αναπτυσσόμενων χωρών με τις αναπτυγμένες, εξετάζεται ο ρόλος των διεθνών οικονομικών οργανισμών, ο επιστημονικός και πολιτικός "λόγος" που κυριαρχεί στην προσέγγιση των πολιτισμών και των κοινωνιών του "Τρίτου Κόσμου", περιγράφονται οι πρόσφατες εμφύλιες διαμάχες και τα οικονομικά αδιέξοδα ορισμένων αναπτυσσόμενων χωρών και, τέλος, συζητούνται και αξιολογούνται οι περιπτώσεις των χωρών που επιχείρησαν αυτόνομη αναπτυξιακή πορεία, καθώς και η ανάδυση του "Τέταρτου Κόσμου".

30. - Κλασική Πολιτική Σκέψη

Εξετάζεται η εξέλιξη της πολιτικής σκέψης στην κλασική αρχαιότητα, με ειδική αναφορά στη διαμόρφωση συστηματικών τρόπων αντιμετώπισης του πολιτικού φαινομένου στην κλασική γραμματεία της αρχαίας Ελλάδας και της Ρώμης. Το μάθημα συνδυάζει ιστορικές και αναλυτικές προσεγγίσεις και αντλεί τις πηγές του από την αρχαία τραγωδία, την ιστοριογραφία και την πολιτική φιλοσοφία. Ειδική έμφαση στο έργο των: Αισχύλου, Σοφοκλή, Ευριπίδη, Ηροδότου, Θουκυδίδη, Πλάτωνα, Αριστοτέλη, Δημοσθένη, Πολυβίου, Κικέρωνα και Αυγουστίνου.

31. - Πολιτική Επικοινωνίας

Το μάθημα αυτό στοχεύει στη διερεύνηση των παραγόντων που επιδρούν στη διαμόρφωση και την εκδήλωση της πολιτικής συμπεριφοράς ως αντικείμενο της πολιτικής επικοινωνίας υποκειμένων και κοινωνικών κατηγοριών στο πλαίσιο της δημοκρατίας. Σημείο αναφοράς αποτελεί μια προβληματική περί ιδιότητας του πολίτη και δικαιωμάτων, ενώ βασική αναλυτική κατηγορία είναι η έννοια της

πολιτικής συμμετοχής σε συνθήκες συνύπαρξης πολιτικής ισότητας και κοινωνικής ανισότητας. Αρχικά εξετάζονται η έννοια και οι διάφορες μορφές πολιτικής συμπεριφοράς, η διαδικασία μέσω της οποίας αυτή διαμορφώνεται και το πλαίσιο όπου εκδηλώνεται, καθώς και οι παράγοντες που συσχετίζονται με διαφορετικούς τύπους συμπεριφοράς. Επιχειρείται εμπειρική διερεύνηση και ερμηνεία της επίδρασης συγκεκριμένων μεταβλητών (κοινωνική θέση και κοινωνική κινητικότητα, φύλο, ηλικία, θρησκεία, ιδεολογία κ.ά) όπως αυτή εκδηλώνεται στην ατομική πολιτική συμπεριφορά, καθώς και αποτίμηση της βαρύτητας της κοινωνικής ανισότητας στη διαμόρφωση διαφορετικών προτύπων συμπεριφοράς. Οι αναφορές επικεντρώνονται στην ελληνική πολιτική κουλτούρα, αλλά προτείνονται και στοιχεία για τη συγκριτική μελέτη της επίδρασης των σχετικών μεταβλητών σε διαφορετικές κοινωνίες. Η διερεύνηση αυτή επιτρέπει την ανάπτυξη μιας προβληματικής για τις ταυτότητες, το μεταβαλλόμενο χαρακτήρα τους και τις πολλαπλές ατομικές αναφορές. Παράλληλα, επισημαίνονται τα όρια του συμπεριφορισμού στην ανάλυση και την ερμηνεία εμπειρικών δεδομένων για την πολιτική συμπεριφορά και δοκιμάζονται διαφορετικές προσεγγίσεις για το σχεδιασμό της εμπειρικής διερεύνησης και την ανάλυση στοιχείων που αναφέρονται σε αυτή, με στόχο τη σχετική εξοικείωση των φοιτητών/τριών. Προτείνεται δε, ένα θεωρητικό πλαίσιο ανάλυσης όπου η επισήμανση της ανισότητας στην πολιτική συμμετοχή οδηγεί στην ανάπτυξη θεωρητικής συζήτησης για την ιδιότητα του πολίτη, την ανισότητα στην κατοχή της ιδιότητας αυτής ως πρακτικής, και την έμφυλη διάστασή της. Ο διττός χαρακτήρας του περιεχομένου του μαθήματος, που αναφέρεται τόσο σε εμπειρική διερεύνηση των παραγόντων που επιδρούν στην πολιτική συμπεριφορά, όσο και σε θεωρητική αντιμετώπιση της πολιτικής συμμετοχής ως συστατικό στοιχείο της ιδιότητας του πολίτη η οποία πραγματώνεται σε συνθήκες συνύπαρξης πολιτικής ισότητας και κοινωνικής ανισότητας, αντανακλάται και στη βιβλιογραφία, η οποία κρίνεται ως απαραίτητη για την κάλυψη της ύλης του μαθήματος.

32. - Νεότερη Πολιτική Σκέψη

Εμβάθυνση στα θεμελιώδη ζητήματα που αφορούν στην εξέλιξη και την συγκρότηση της νεότερης πολιτικής σκέψης. Εισαγωγική αναφορά στις πολιτικές θεωρίες της μεσαιωνικής εποχής (Ακινάτης, Μαρσίλιος). Ο πολιτικός ουμανισμός της Αναγέννησης, ο φιλελευθερισμός, ο ριζοσπαστισμός και ο σοσιαλισμός. Έμφαση στην μελέτη των πρωτογενών πηγών και εργασίες των φοιτητών.

33. - Εκλογική Κοινωνιολογία

Το μάθημα αυτό βρίσκεται σε άμεση συνάφεια με το μάθημα Πολιτική Επικοινωνία I το οποίο διδάσκεται στο Ζ' Εξάμηνο. Από τις διάφορες μορφές πολιτικής συμπεριφοράς, το ενδιαφέρον επικεντρώνεται εδώ στην εκλογική συμπεριφορά. Παρουσιάζονται οι κυριότεροι σταθμοί που διαμόρφωσαν τη θεματική και τη μεθοδολογία της εκλογικής κοινωνιολογίας, διερευνάται η επίδραση των διαφόρων κοινωνικοδημογραφικών μεταβλητών στην ατομική εκλογική συμπεριφορά και εξετάζονται τα κυριότερα θεωρητικά υποδείγματα για την ανάλυση και ερμηνεία των εκλογικών δεδομένων. Ακολουθώντας, με βάση τη θεματική και τη μεθοδολογία που έχει αναπτυχθεί εξετάζεται η ελληνική εκλογική σκηνή κατά τη δεκαετία του '80.

34.- Πολιτική Εκπαίδευσης

Αντικείμενο του μαθήματος και η πολιτική εκπαίδευση ως επί μέρους κοινωνική πολιτική

35 – Αρχαιοελληνικά πολιτεύματα - νομοθεσίες

Το μάθημα εξετάζει τα αρχαιοελληνικά πολιτεύματα με έμφαση την Αθηναϊκή Δημοκρατία στη γένεση και τη λειτουργία της Αθηναϊκής δημοκρατίας από τη σκοπιά της Πολιτικής Επιστήμης. Εξετάζονται ειδικότερα η μετάβαση από τη βασιλεία στην ολιγαρχία, στην τυραννία και τελικά στη δημοκρατία, ο καταλυτικός ρόλος του πολέμου και της στρατιωτικής οργάνωσης, η λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών με επίκεντρο την Εκκλησία του Δήμου και η προστασία της ατομικής ελευθερίας. Το μάθημα απευθύνεται στους τριτοετείς και τεταρτοετείς όλων των κατευθύνσεων.

36. - Το Αμερικάνικο Πολιτικό Σύστημα

Το μάθημα έχει ως στόχο τη γνωριμία με το Αμερικανικό πολιτικό σύστημα και τις ιδιαιτερότητές του. Εξετάζονται ειδικότερα η γένεση και η ιστορική διαδρομή των ΗΠΑ ως ομοσπονδιακού κράτους, ο χωρισμός των εξουσιών, η λειτουργία της κάθε μίας (Πρόεδρος, Κογκρέσο, Ανώτατο Δικαστήριο και λοιπά δικαστήρια), η πολιτειακή διακυβέρνηση, η τοπική αυτοδιοίκηση, ο ρόλος των κομμάτων και των ομάδων πίεσης.

37. - Φιλοσοφία της Ιστορίας

Εισαγωγή στη μελέτη των μεθοδολογικών και των θεωρητικών προβλημάτων που προκύπτουν από την προσπάθεια για την ερμηνευτική ανασυγκρότηση του ιστορικού γίνεσθαι από μια τελεολογική σκοπιά. Ο θετικισμός και το δόγμα για τη μεθοδολογική ενότητα της επιστήμης (Hempel, Nagel). Ο ιστορισμός και ο μεθοδολογικός χωρισμός των φυσικών επιστημών από τις "επιστήμες του ανθρώπου" (Windelband, Dilthey). Η μεθοδολογία της "ερμηνευτικής κατανόησης" και η "κοινωνιολογία της γνώσης" (Weber, Mannheim). Η αξιολογική κρίση στην ιστορία και το πρόβλημα του σχετικισμού. Κοινωνική νομοτέλεια και η ελευθερία των ιστορικών υποκειμένων. Ορόσημα στη φιλοσοφική αναπαράσταση του ιστορικού γίνεσθαι. Αυγουστίνος, Βίκο, Κοντορσέ, Χέγκελ.

38. - Φιλοσοφία των Κοινωνικών Επιστημών

Εισαγωγή στην μελέτη της γνωσιολογίας των κοινωνικών επιστημών εν γένει.

39. - Σύγχρονη Πολιτική Θεωρία

Το μάθημα αυτό ασχολείται με τις κύριες τάσεις της πολιτικής σκέψης κατά τον εικοστό αιώνα. Βασικός του άξονας είναι η θεωρία της δικαιοσύνης του J. Rawls και οι κριτικές που της έχουν ασκηθεί. Θα αναπτυχθούν τα επιχειρήματα των κοινοτιστών του R. Nozick. Στο πλαίσιο αυτό θα συζητηθεί η διάκριση ανάμεσα σε "θετική" και "αρνητική" ελευθερία που προτείνει ο I. Berlin, καθώς και η θεωρία των δικαιωμάτων του R. Dworkin. Άλλα θέματα που θίγονται είναι η θεωρία της

διαψευσιμότητας του K. Popper και οι εφαρμογές της στην πολιτική και την ιστορική σκέψη καθώς και η θεωρία της επικοινωνίας του J. Habermas.

40. - Κράτος και Κοινωνία

Αντικείμενο του μαθήματος είναι η διερεύνηση του τρόπου με τον οποίο αρθρώνονται το κράτος και η κοινωνία. Το μάθημα κάνει λόγο για τις ιστορικές διαδικασίες με τις οποίες γεννήθηκε το νεότερο κράτος, η ειδική σφαίρα της κοινωνικής πραγματικότητας και για τη θέσπιση των ειδικών και αποκλειστικών δικαιοδοσιών του κράτους δικαίου. Τέλος γίνεται λόγος για τους μετασχηματισμούς που οριοθετούν τη δομή και το περιεχόμενο του σύγχρονου κοινωνικού κράτους. Οι θεματικές του μαθήματος είναι: 1. Εισαγωγή: Τα ερωτήματα του μαθήματος. Επικαιρότητα και αναγκαιότητα 2. Φιλελευθερισμός: Κράτος - Κοινωνία Οικονομία - Αγορά Πολιτική - Κράτος Κοινωνία - Ιδιωτική σφαίρα Δικαιώματα 3. Κοινωνικό κράτος Ιστορική καταγωγή 4. Κοινωνικό κράτος Οικονομική συγκρότηση Οικονομική κρίση 5. Κοινωνικό κράτος Ιδεολογία, ιδεολογήματα, αξίες Κοινωνικά δικαιώματα 6. Κοινωνικό κράτος Μηχανισμοί παρέμβασης 7. Περί ταξικότητας του κράτους 8. Δημοκρατία - Συναίνεση - Καπιταλισμός 9. Το κράτος πρόνοιας την εποχή της "παγκοσμιοποίησης"

41. - Κοινωνικά ρεύματα

Στόχο του μαθήματος αποτελεί η διερεύνηση της εισφοράς των κοινωνικών ρευμάτων στην πολιτική ανάλυση, με επίκεντρο τον ρόλο τους στα σύγχρονα πολιτεύματα. Με σημείο αναφοράς τη σημασία των κυρίαρχων συστημάτων ως μεταβλητών που επιδρούν καθοριστικά τόσο στην ατομική πολιτική φυσιογνωμία όσο και στη δομή και τη λειτουργία του πολιτικού συστήματος, επιχειρείται η διαμόρφωση μιας προσέγγισης της κοινωνικο-πολιτικής πραγματικότητας που να είναι απαλλαγμένη από τους παραμορφωτικούς παράγοντες.

42 - Δημοκρατία - Δικτατορία

Το κύριο βάρος του μαθήματος επικεντρώνεται στη συγκριτική-ιστορική μελέτη της καταγωγής και ανάλυσης της δημοκρατίας, του κοινοβουλευτισμού, της δικτατορίας και των επαναστάσεων, με βάση τόσο την Ευρωπαϊκή εμπειρία όσο και τις πολιτικές εξελίξεις σε κοινωνίες του "τρίτου κόσμου". Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στις θεωρητικές προσεγγίσεις και διαμάχες που συνδέονται με τη μελέτη των εν λόγω θεμάτων και στο γενικότερο προβληματισμό για τους τρόπους με τους οποίους η συγκριτική πολιτική μπορεί να συμβάλει στην κατανόηση και ερμηνεία των πολιτικών φαινομένων. Επιπλέον παρουσιάζεται η συγκριτική μελέτη σημαντικών πολιτικών φαινομένων όπως ο εθνικισμός και οι πολιτισμικές διαφορές. Το μάθημα καταλήγει με τη συγκριτική ιστορική ανάλυση των παραπάνω θεμάτων στο χώρο των Βαλκανίων και τη σχετική συζήτηση για την οικοδόμηση και εδραίωση της δημοκρατίας στις μετα-κομμουνιστικές κοινωνίες της Νοτιοανατολικής Ευρώπης.

43.-Ιστορία των Πολ. Ιδεών

Μεθοδολογική και συστηματική προσέγγιση και ανάλυση των πολιτικών ιδεών, ως περιεχόμενο του πολιτεύματος από την εμφάνιση της οργανωμένης κοινωνίας μέχρι σήμερα.

44. – Ιστορία και Φιλοσοφία της αρχαίας δημοκρατίας

Το μάθημα έχει ως στόχο να παρουσιάσει την ιστορία και τους θεσμούς της αρχαίας δημοκρατίας, τα δημιουργήματά της σε όλους τους τομείς (ιστοριογραφία, ρητορική, νομοθεσία, φιλοσοφία, τραγωδία, κωμωδία), την θεωρία της δημοκρατίας, όπως αναφέρεται από τον Ηρόδοτο, τον Θουκυδίδη, τον Πρωταγόρα και τον Αριστοτέλη και την κριτική της δημοκρατίας από τους φιλοσόφους Πλάτωνα και Αριστοτέλη.

45. – Διεθνείς Σχέσεις (Γενική θεωρία και μεθοδολογία)

Στο μάθημα αυτό εξετάζονται η ιστορική και συγχρονική διάσταση των Διεθνών Σχέσεων κατά τον εικοστό και εικοστό πρώτο αιώνα. Η ιστορική διάσταση καλύπτει την περίοδο από τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο έως τις μέρες μας, με ειδικότερη αναφορά στο βαλκανικό παράδειγμα. Η συγχρονική αναδεικνύει τις τρέχουσες εξελίξεις στον κόσμο των διεθνών σχέσεων με ειδικότερη αναφορά στα δυτικά Βαλκάνια σήμερα.

46. - Δημόσιο Διεθνές Δίκαιο

Το μάθημα του Δημοσίου Διεθνούς Δικαίου αποσκοπεί στη διερεύνηση της θεσμικής οργάνωσης της διεθνούς κοινότητας, στον εντοπισμό των κανόνων συμπεριφοράς που διέπουν τις διεθνείς σχέσεις και των αξιών και αρχών που τις περιβάλλουν. Στο πρώτο τμήμα (1) του μαθήματος παρουσιάζονται αναλυτικά οι μηχανισμοί και οι λειτουργίες για τη διαμόρφωση των κανόνων του Διεθνούς Δικαίου, με εκτεταμένη αναφορά στις πηγές (διεθνείς συνθήκες, και το δίκαιο που τις διέπει, διεθνές έθιμο, γενικές αρχές του δικαίου, αποφάσεις των διεθνών οργανισμών, επικουρικές πηγές, επιείκεια, ευθυδικία). Το μάθημα ολοκληρώνει την παρουσίαση των κύριων ζητημάτων του Διεθνούς Δικαίου, με τη διερεύνηση του κεντρικού προβλήματος των υποκειμένων της διεθνούς έννομης τάξης και των νομικών σχέσεων ανάμεσά τους. Αναλυτικότερα, στο μάθημα αυτό εξετάζονται: Οι κύριοι φορείς δικαιωμάτων και υποχρεώσεων στο Διεθνές Δίκαιο, δηλαδή τα Κράτη (έννοια, αναγνώριση, λειτουργία, διαδοχή), οι διεθνείς οργανισμοί, καθώς και άλλες οντότητες με νομικά περιορισμένη συμμετοχή στη διεθνή κοινωνία (ιδιότυπες κρατικές οντότητες, επαναστάτες, εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα, άτομα - φυσικά και νομικά πρόσωπα).

47. - Θεωρία και Θεσμοί της Διεθνούς Οργάνωσης

Σκοπός του μαθήματος είναι να αναλυθούν κριτικά οι θεωρητικές ερμηνείες του φαινομένου των διεθνών οργανισμών σε σχέση με τη λειτουργία του διεθνούς συστήματος και να αξιολογηθούν οι πρακτικές συνέπειές τους, έτσι ώστε να κατανοηθεί η σημασία των σύνθετων εκείνων σχέσεων που συνδέονται με το ρόλο των διεθνών οργανισμών (διακυβερνητικοί και ΜΚΟ) στην αντιμετώπιση και τη

διαχείριση διεθνών προβλημάτων. Το μάθημα δεν θα περιοριστεί σε μία θεωρητική μόνο προσέγγιση του φαινομένου των διεθνών οργανισμών, αλλά θα δοθεί επίσης στους φοιτητές και φοιτήτριες μία πιο μικροσκοπική εικόνα ορισμένων διεθνών οργανισμών. Ιδιαίτερη έμφαση θα δοθεί στον ΟΗΕ και στις ειδικευμένες οργανώσεις του, καθώς και σε ορισμένους περιφερειακούς οργανισμούς

48. - Ευρωπαϊκή Ολοκλήρωση

Το μάθημα αυτό αποτελεί μια εισαγωγή στη μεθοδολογία της ανάλυσης του Ευρωπαϊκού Συστήματος Συνεργασίας. Εξετάζονται οι παραδοσιακές και οι νεώτερες σχετικές θεωρίες υπό το πρίσμα των διαδοχικών αναθεωρήσεων των ιδρυτικών Συνθηκών. Η σχετική συζήτηση διεξάγεται μέσα στα πλαίσια της Θεωρίας των Διεθνών Σχέσεων και του διαλόγου της με τη Συγκριτική Πολιτική αλλά και με εκείνη του Συγκριτικού Ομοσπονδισμού. Συνεπώς, το μάθημα αυτό εξετάζει και τα θεσμικά χαρακτηριστικά ομοσπονδιακών συστημάτων είτε του «πρώτου» κόσμου είτε χωρών που βρίσκονται στην τροχιά της ανάπτυξης.

49. - Διεθνείς Οικονομικές Σχέσεις – Διεθνές οικονομικό δίκαιο

Σκοπός του μαθήματος είναι η εξοικείωση των φοιτητών με το γνωστικό αντικείμενο των Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων και της Διεθνούς Πολιτικής Οικονομίας. Στο πρώτο μέρος, τις διεθνείς νομισματικές σχέσεις, αναπτύσσονται θέματα του ισοζυγίου πληρωμών, της αγοράς συναλλάγματος, των συστημάτων συναλλαγματικών ισοτιμιών, της αποκατάστασης της ισορροπίας στο ισοζύγιο πληρωμών και της συνολικής ισορροπίας της οικονομίας. Στο δεύτερο μέρος, το διεθνές εμπόριο, εξετάζονται ζητήματα παγκοσμιοποίησης της οικονομικής ζωής, του απόλυτου και συγκριτικού πλεονεκτήματος, των επιδράσεων του διεθνούς εμπορίου, της θεωρίας διεθνούς εμπορίου, της πολιτικής οικονομίας του προστατευτισμού και της διεθνούς εμπορικής πολιτικής: εθνική, περιφερειακή (Ευρωπαϊκή Ένωση, NAFTA) και διεθνής (ΠΟΕ) ρύθμιση. Αντικείμενο του τρίτου μέρους είναι η διεθνής κινητικότητα παραγωγικών συντελεστών (επενδύσεις, μετανάστευση) και του τέταρτου μέρους η περιφερειακή και η διεθνής οικονομική ολοκλήρωση. Το μάθημα οργανώνεται με τη μέθοδο της παράδοσης και της συγγραφής υποχρεωτικής εργασίας η οποία συνιστά μέρος της τελικής βαθμολογίας. Αντικείμενο επίσης του μαθήματος από το άλλο μέρος είναι η ανάλυση των θεσμών, των διαδικασιών και των κανόνων που διέπουν τις διεθνείς οικονομικές σχέσεις. Ειδικότερα, η μελέτη επικεντρώνεται στο δίκαιο που ρυθμίζει και τους διεθνείς οργανισμούς που αφορούν τις διεθνείς εμπορικές σχέσεις (το δίκαιο της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου—GATT, οι συμφωνίες του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου και άλλες πρόσφατες ρυθμίσεις), τη διακίνηση προσώπων, υπηρεσιών και κεφαλαίων, τις διεθνείς χρηματοπιστωτικές σχέσεις, τις άμεσες επενδύσεις και τη δομή και λειτουργία των διεθνικών επιχειρήσεων, με ιδιαίτερη έμφαση στα προβλήματα που ανακύπτουν από τη συνύπαρξη αναπτυσσόμενων και αναπτυσσομένων χωρών στην παγκόσμια οικονομία (εμπόριο βασικών προϊόντων, Παγκόσμια Τράπεζα, κλπ). Το μάθημα χωρίζεται σε τέσσερις ενότητες που αφορούν: Το δίκαιο των διεθνών εμπορικών σχέσεων: από τη Γενική Συμφωνία Δασμών και Εμπορίου στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου (οργάνωση και λειτουργία, ειδικές ρυθμίσεις και εφαρμογή, επίλυση διαφορών). Τις διεθνείς άμεσες επενδύσεις: ορισμοί, διακρίσεις, μορφές και

εξέλιξη, νομικό πλαίσιο και ρύθμιση. Το κλασικό διεθνές δίκαιο και το σύγχρονο νομικό πλαίσιο. Οι διεθνικές επιχειρήσεις: ορισμοί και χαρακτηριστικά. Τις διεθνείς χρηματοδοτικές σχέσεις: το παράδειγμα της χρηματοδότησης της διεθνούς ανάπτυξης από την Παγκόσμια Τράπεζα. Τις διεθνείς νομισματικές σχέσεις: νομικές ρυθμίσεις και ο ρόλος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

50. - Συγκριτική των Ευρωπαϊκών Πολιτικών Συστημάτων

Το μάθημα αυτό εξετάζει τις οικογένειες των πλουραλιστικών κοινοβουλευτικών πολιτικών συστημάτων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εξετάζονται αντιπροσωπευτικά πολιτικά συστήματα από την κάθε κατηγορία. Από τα ομοσπονδιακά συστήματα εξετάζονται εκείνα της Γερμανίας και της Ελβετίας, από τα Ημι-ομοσπονδιακά εκείνα της Ισπανίας και του Ηνωμένου Βασιλείου και από τα ενιαία εκείνο της Γαλλίας αλλά και εν μέρει της Ελλάδας. Η εξέταση των παραπάνω συστημάτων είναι συνολική δηλαδή εξετάζονται και συγκρίνονται οι πολιτικοί θεσμοί υπό την ευρεία έννοια, τα πολιτικά κόμματα, οι ομάδες συμφερόντων, οι κοινωνίες των πολιτών, τα Συντάγματα και οι θεσμοί των Κρατών, οι νομοπαραγωγικές διαδικασίες, οι δικαιοδοτικοί θεσμοί κλπ.

51.-Ευρωπαϊκό Κοινοτικό Δίκαιο

Αντικείμενο του μαθήματος είναι ολόκληρο το περιεχόμενο του Γεν. μέρους του Κοινοτικού Δικαίου (πηγές, σχέση με το Διεθνές Δίκαιο, σχέση με τα εσωτερικά δίκαια των κρατών – μελών, τα όργανα, η οργάνωση της κοινοτικής δικαιοσύνης, συμπεριλαμβανομένων και των προσφύγων, τα θεμελιώδη δικαιώματα, η ευθύνη της Κοινότητας) και του Ειδ. Μέρους (ελευθερίες, πολιτικές, ανταγωνισμοί, δημόσιες επιχειρήσεις κλπ.)

52. – Πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αναλυτική και συστηματική προσέγγιση των πολιτικών σε όλους τους τομείς της κοινοτικής αρμοδιότητας

53. - Ευρωπαϊκή Ενοποίηση και Ελληνική Οικονομία

Το αντικείμενο του μαθήματος είναι οι επιπτώσεις της ευρωπαϊκής ενοποίησης στην ελληνική οικονομία κοινωνία. Ειδικότερα εξετάζεται αν και με ποιον τρόπο η ευρωπαϊκή ενοποίηση επηρέασε: (α) τα κρίσιμα μακροοικονομικά μεγέθη όπως οι ρυθμοί μεγέθυνσης, ο πληθωρισμός, οι κρατικές δαπάνες, οι επενδύσεις, η παραγωγικότητα και οι μισθοί, (β) τους επιμέρους τομείς της ελληνικής οικονομίας (γεωργία, βιομηχανία, υπηρεσίες). Επίσης εξετάζονται οι επιπτώσεις της συμμετοχής της Ελλάδας στην ΕΕ στις εθνικές πολιτικές και στις περιφερειακές ανισότητες. Το μάθημα χωρίζεται σε τρία μέρη που εξετάζουν: (α) τις μακροοικονομικές εξελίξεις, (β) τις περιφερειακές ανισότητες στο εσωτερικό της χώρας και (γ) τις εξελίξεις στους επιμέρους τομείς και τις αντίστοιχες εθνικές πολιτικές

54. - Διεθνές Ευρωπαϊκό - ποινικό Δίκαιο

Αντικείμενο του μαθήματος είναι η διεθνοποίηση του ποινικού φαινομένου τόσο με την ίδρυση του διεθνούς ποινικού δικαστηρίου, όσο και με την θεσμοθέτηση ποινικών θεσμών κυρίως στο πλαίσιο του Γ΄ Πυλώνα της Ε.Ε.

55. - Ελληνική Εξωτερική Πολιτική

Το μάθημα καλύπτει την περίοδο 1945 ως σήμερα, με ιδιαίτερη έμφαση στην περίοδο μετά το 1947. Η αναλυτική προσπάθεια κατευθύνεται, κυρίως, στην κατανόηση των αιτιών διαμόρφωσης της πολιτικής - πολιτικοί, οικονομικοί, κοινωνικοί παράγοντες - που επικρατούν την περίοδο αυτή τόσο στον εσωτερικό όσο και στο διεθνή χώρο. Επίσης το μάθημα θα επιχειρήσει μια κατάταξη "περιοδών" εξωτερικής πολιτικής με βάση τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά που επικρατούν σε κάθε μία από αυτές και τα οποία διαφοροποιούν την υφή της πολιτικής. Θα εξετασθούν εξάλλου διαχρονικά και τα κύρια θέματα στις σχέσεις της Ελλάδας με τις άλλες χώρες.

56.- Εισαγωγή στην διεθνή δικαιοσύνη

Οργάνωση της διεθνούς δικαιοσύνης από αρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερα με έμφαση στον μηχανισμό της Κοινωνίας των Εθνών και την Ηνωμένων Εθνών.

57. - Οικονομική της Ολοκλήρωσης και Διεθνής Συνεργασία

Γιατί υποχωρούν τα εθνικά οικονομικά σύνορα; Πώς εξηγείται η θεαματική αύξηση των (διεθνών) περιφερειακών συμφωνιών οικονομικής ολοκλήρωσης; Γιατί απαντώνται διαφορετικές μορφές (διεθνούς) περιφερειακής ολοκλήρωσης; Πώς εξηγούνται η διαμόρφωση και μεταρρύθμιση των διεθνών και περιφερειακών καθεστώτων συνεργασίας σε θέματα οικονομικής πολιτικής; Ποιος είναι ο ρόλος των διεθνών οικονομικών οργανισμών; Το μάθημα επιδιώκει να απαντήσει στα παραπάνω ερωτήματα, αλλά και σε άλλα παρεμφερή και, γι' αυτό το σκοπό, εξετάζει τόσο τις βασικές έννοιες και εξηγητικές προσεγγίσεις της οικονομικής θεωρίας και της διεθνούς πολιτικής οικονομίας, όσο και τη σύγχρονη εμπειρική πραγματικότητα.

58. - Έθνος - Κράτος και Ευρωπαϊκή Ολοκλήρωση

Αντικείμενο του μαθήματος είναι:

- Η μελέτη της μεταβαλλόμενης φύσης του έθνους-κράτους σε μία εποχή παγκοσμιοποίησης και ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης,
- Η εμβάθυνση των γνώσεων των φοιτητών για το φαινόμενο της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, μέσω της ανάλυσης των επιπτώσεων της για το έθνος-κράτος,
- Μία πρώτη γνωριμία με την επιστημονική έρευνα. Το μάθημα αναλύει τους ποικίλους τρόπους με τους οποίους η οικονομική και πολιτική ολοκλήρωση και η συνεχής εμβάθυνσή της επηρεάζουν τις λειτουργίες του έθνους-κράτους και τη σχέση κράτους-πολίτη. Ένα κεντρικό ερώτημα είναι εάν η διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, σε μία εποχή παγκοσμιοποίησης, αποδυναμώνει ή ενισχύει το έθνος-κράτος. Ειδική έμφαση δίνεται στις επιπτώσεις της ολοκλήρωσης στην εθνική κυριαρχία και τη δημοκρατία. Επιπλέον, το μάθημα εξετάζει τον όρο «εξευρωπαϊσμό», τις έννοιες, τους μηχανισμούς και τα αποτελέσματά του. Αντικείμενο μελέτης αποτελούν οι επιπτώσεις της ολοκλήρωσης, όχι μόνο για τα κράτη-μέλη αλλά και για τις

υποψήφιες χώρες και για τρίτα κράτη με διαφορετικές θεσμικών σχέσεων με την Ε.Ε.

59. - Αμερικανική Εξωτερική Πολιτική

Το μάθημα συζητά και αναλύει την Αμερικανική Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας από το 1945 μέχρι σήμερα. Πρόκειται για μία κατά το δυνατόν ολοκληρωμένη εισαγωγή στην μεταπολεμική Αμερικανική εξωτερική πολιτική. Προσπαθεί να απαντήσει σε ερωτήματα-κλειδιά: Ποιος διαμορφώνει και, γενικά, ποιος συμμετέχει στον σχεδιασμό και την υλοποίηση της Αμερικανικής Εξωτερικής Πολιτικής; Γιατί; Υπό ποια παράδοση; Υπό ποιους όρους δημοκρατικού ελέγχου; Σε ποιο διεθνές περιβάλλον, κάθε φορά; Σε αυτό το πλαίσιο, εξετάζονται μεταξύ άλλων: Η στρατηγική της «Ανάσχεσης», οι Προεδρικές πολεμικές εξουσίες, οι ρεαλιστικές επιλογές και οι «ιδεαλιστικές» προσδοκίες του αμερικανικού «κατεστημένου», η κρίση των πυραύλων της Κούβας, το Βιετνάμ, οι επεμβάσεις στον Παναμά, στον Περσικό Κόλπο, την Γιουγκοσλαβία, κλπ. Επίσης η αμερικανική πολιτική στη Μέση Ανατολή και γενικά ο Αμερικανικός επεμβατισμός και οι στρατηγικές απεμπλοκής.

60.-Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφαλείας

Από την Ευρωπαϊκή Πολιτική Συνεργασία στην Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφαλείας από την συνθήκη του Μάαστριχτ μέχρι την μεταρρυθμιστική συνθήκη της Λισαβόνας. Όργανα, πολιτείες, εμπειρίες και προοπτικές.

61.-Δίκαιο της θάλασσας

Αντικείμενο των ex cathedra παραδόσεων είναι η λεπτομερής παρουσίαση και ανάλυση των νομοπαραγωγικών διαδικασιών και θεσμών του συγκεκριμένου κλάδου του Διεθνούς Δικαίου, ο οποίος ρυθμίζει τις σχέσεις των μελών της διεθνούς κοινωνίας στη θάλασσα. Ιδιαίτερη έμφαση θα δοθεί στην κατανόηση της γένεσης του Δικαίου της θάλασσας και των θεσμών του. Περιλαμβάνεται και ο μηχανισμός επίλυσης διαφορών (Δικαστήριο του Αμβούργου)

62. - Συνταγματικό Δίκαιο

Το μάθημα αποσκοπεί στην κριτική παρουσίαση και προσέγγιση των συνταγματικών θεσμών, με ιδιαίτερη έμφαση στην κοινωνικοπολιτική διάστασή τους. Επίσης επιχειρείται η ανάδειξη της επιρροής που ασκούν οι Καταστατικές Συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο μέλλον το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα στην πολιτεία και τους θεσμούς της. Ειδικότερα, αντικείμενο του συγκεκριμένου γνωστικού αντικείμενου είναι: Η οργάνωση και η λειτουργία της πολιτείας. Το εκλογικό σώμα. Οι συνταγματικές αρχές που διέπουν την οργάνωση και τη λειτουργία του. Η Βουλή. Η οργάνωση και λειτουργία της. Οι αρμοδιότητες και η νομικοπολιτική θέση της. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Η εκλογή του. Οι αρμοδιότητες και η νομικοπολιτική θέση του. Η κυβέρνηση. Η οργάνωση και λειτουργία της. Η νομικοπολιτική θέση της. Η δικαιοσύνη. Η οργάνωση και η λειτουργία της.

63. - Διοικητικό Δίκαιο

Βασικές έννοιες. Γένεση και ιστορική εξέλιξη των κανόνων του Διοικητικού Δικαίου. Πηγές του Διοικητικού Δικαίου. Γενικές αρχές της διοικητικής δράσης. Δίκαιο διοικητικών πράξεων - Δίκαιο διοικητικών συμβάσεων (Γενικές αρχές - Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας). Αστική ευθύνη του Δημοσίου. Διοικητική Οργάνωση: συστήματα, κεντρική και περιφερειακή διοίκηση, τοπική και καθ' ύλην αυτοδιοίκηση.

64.-Δίκαιο Περιβάλλοντος

Το μάθημα αποσκοπεί στην κριτική παρουσίαση και προσέγγιση των δικαιοϋκων θεσμών προστασίας του περιβάλλοντος, με ιδιαίτερη έμφαση στην κοινωνικοπολιτική τους αποτελεσματικότητα. Ειδικότερα, αντικείμενο του συγκεκριμένου γνωστικού αντικείμενου είναι: Η προστασία του περιβάλλοντος από τη σκοπιά του συνταγματικού δικαίου. Φορείς και αποδέκτες των συνταγματικών δικαιωμάτων επί του περιβάλλοντος, νομική ισχύς και ενδίκη προστασία. Οι μηχανισμοί προστασίας του περιβάλλοντος στο πεδίο του διοικητικού δικαίου. Η περιβαλλοντική πληροφόρηση και η συμμετοχή των πολιτών κατά τη λήψη των αποφάσεων εκ μέρους της διοίκησης. Η προστασία του περιβάλλοντος μέσω του ιδιωτικού δικαίου. Η ειδική νομοθεσία για την προστασία του περιβάλλοντος. Οι σύγχρονες μορφές ατομικής και συλλογικής διεκδίκησης της περιβαλλοντικής προστασίας στο πεδίο του δικαίου. Η προστασία του περιβάλλοντος και το διεθνές δίκαιο. Η προστασία του περιβάλλοντος στην κοινοτική έννομη τάξη.

65. - Οργάνωση και Λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης

Το μάθημα εξετάζει τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της ελληνικής διοίκησης. Στοιχείει στην κατανόηση των διαδικασιών μέσω των οποίων παράγονται οι μορφές οργάνωσης και λειτουργίας που την χαρακτηρίζουν. Προς τούτο, πέραν της περιγραφής των διαφόρων πλευρών του διοικητικού μηχανισμού, δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στη δυναμική του διάσταση, η οποία αναδεικνύεται μέσω της αντιπαράθεσης τυπικών (νομικών) δεδομένων και των ακολουθούμενων πρακτικών και της αλληλεπίδρασης με το πολιτικό και κοινωνικό περιβάλλον. Αναλύονται οι κοινωνιολογικές και πολιτικές παράμετροι που καθορίζουν τη λειτουργία του ελληνικού διοικητικού μηχανισμού. Οι βασικές θεματικές ενότητες είναι οι εξής: Η ιδιαιτερότητα της δημόσιας διοίκησης · Η οργάνωση της κεντρικής κυβέρνησης · Η υπουργική οργάνωση · Η δυναμική της υπουργικής οργάνωσης · Κεντρική και αποσυγκεντρωμένη διοίκηση · Η στελέχωση της Δημόσιας διοίκησης · Οικονομικές λειτουργίες · Ο δημόσιος τομέας ως ο χώρος της κρατικής παρέμβασης · Διοικητική μεταρρύθμιση · Ο έλεγχος της δημόσιας διοίκησης · Δημόσια διοίκηση και δημόσια πολιτική · Η ελληνική διοίκηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση

66. - Θεμελιώδη Δικαιώματα

Το μάθημα αποσκοπεί στην κριτική παρουσίαση και προσέγγιση του γνωστικού αντικείμενου, με ιδιαίτερη έμφαση στις κοινωνικοπολιτικές διαστάσεις του. Γενική εισαγωγή: Έννοια, σημασία και λειτουργία των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην ιστορική τους διαδρομή και σύγχρονη συνταγματική πραγματικότητα. Οι βασικές συνιστώσες και ο χαρακτήρας του ισχύοντος στη χώρα μας συστήματος προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων (Σύνταγμα και Ευρωπαϊκή Σύμβαση των

Δικαιωμάτων του Ανθρώπου). Τα επί μέρους Θεμελιώδη Δικαιώματα: Αναλυτική παρουσίαση των επί μέρους ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, όπως κατοχυρώνονται σήμερα, μετά τη συνταγματική αναθεώρηση.

67. - Κοινωνική Πολιτική και Διοίκηση

Ο σκοπός του μαθήματος αυτού είναι η ανάλυση των κοινωνικών στόχων και των αρχών της αποτελεσματικότητας, αποδοτικότητας, ισότητας και κοινωνικής δικαιοσύνης του σύγχρονου Κράτους Πρόνοιας. Επιχειρείται συγκριτική διερεύνηση των συστημάτων κοινωνικής προστασίας στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και αναλύονται ειδικά προβλήματα που σχετίζονται με την κατανομή και χρηματοδότηση των κοινωνικών παροχών. Για την πληρέστερη παρουσίαση και ανάλυση των προβλημάτων αυτών, έμφαση δίδεται στην μεθοδολογία και στα αποτελέσματα των συντονισμένων κοινωνικών ερευνών που διεξάγονται σε Ευρωπαϊκό επίπεδο. Επίσης εξετάζονται ειδικότερα θέματα που αναφέρονται στη συγκριτική ανάλυση και καλύπτουν τους τομείς της κοινωνικής πρόνοιας, της κοινωνικής προστασίας, της υγείας και της κατοικίας, καθώς και στη συνταξιοδοτική και επιδοματική πολιτική των χωρών της Ε.Ε. Τέλος παρουσιάζονται και αναλύονται οι οικονομικές και κοινωνικές διαστάσεις της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού.

68. - Τοπική Αυτοδιοίκηση

Νομικές ρυθμίσεις και δημόσιες πολιτικές για το περιβάλλον και το χωροταξικό-πολεοδομικό σχεδιασμό. Η εξέλιξη του ανθρωπογενούς περιβάλλοντος. Οργανική και Λειτουργική Πόλη. Χρήσεις Γης. Ο ρόλος του Κράτους, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των πολιτών στη διαμόρφωση του περιβάλλοντος. Η κακοποίηση του ελληνικού χώρου. Η μελλοντική διαμόρφωση του περιβάλλοντος. Το θεσμικό πλαίσιο της τοπικής αυτοδιοίκησης στην Ελλάδα και στην Ευρώπη. Πολιτικές και διοικητικές λειτουργίες της αυτοδιοίκησης. Πολιτικά κόμματα, αιρετοί και πολίτες. Αυτοδιοίκηση και δημόσιες πολιτικές. Πολιτικο-διοικητικές μεταρρυθμίσεις και αυτοδιοίκηση.

69. - Ανάλυση Δημόσιας Πολιτικής

Το μάθημα αποσκοπεί στη συστηματική εξοικείωση των φοιτητών με ορισμένες βασικές θεωρητικές προσεγγίσεις ανάλυσης των διαδικασιών διαμόρφωσης, υλοποίησης και αξιολόγησης δημόσιων πολιτικών σε εθνικό, υποεθνικό και υπερεθνικό επίπεδο. Έμφαση δίδεται στις νεοθεσμικές προσεγγίσεις (ορθρολογικής επιλογής, κοινωνιολογική, ιστορική). Στο πλαίσιο αυτό εξετάζονται μια σειρά από θεωρητικά υποδείγματα ανάλυσης των παραγόντων (δημόσιων/ιδιωτικών) συνδιαμόρφωσης δημοσίων πολιτικών και των σχετικών διαδράσεων (τυπικών και άτυπων) μεταξύ τους. Η ανάλυση επικεντρώνεται στα δίκτυα πολιτικής, την πολυεπίπεδη διακυβέρνηση, τις διαδικασίες μεταφοράς και εκμάθησης, τις νέες μορφές διακυβέρνησης (ανοικτή μέθοδος συντονισμού, μεταβίβαση αρμοδιοτήτων σε ανεξάρτητες ρυθμιστικές αρχές και δίκτυα, αυτορρύθμιση/συρρύθμιση). Την εξέταση των θεωρητικών και μεθοδολογικών αυτών προσεγγίσεων ακολουθεί η παραδειγματική εφαρμογή σε συγκεκριμένες όψεις ή περιπτώσεις με έμφαση στις επιπτώσεις τομεακών πολιτικών της ΕΕ για την αστική και περιφερειακή ανάπτυξη

και το περιβάλλον στο Ελληνικό σύστημα διαμόρφωσης και υλοποίησης δημόσιων πολιτικών

70. – Τα διοικητικά δικαστήρια

Στόχος του μαθήματος είναι να δώσει το γενικό περίγραμμα της οργάνωσης και της λειτουργίας της διοικητικής δικαιοσύνης.

71.- Διοίκηση και πολιτική Υγείας

Ο σκοπός του μαθήματος είναι η παρουσίαση των διαφόρων συστημάτων υγείας στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και η κριτική αξιολόγηση της υγειονομικής πολιτικής, όπως έχει εφαρμοσθεί κατά τη διάρκεια της μεταπολεμικής περιόδου. Έμφαση δίνεται στη διερεύνηση της αποτελεσματικότητας των διαφόρων μεταρρυθμίσεων που έγιναν στα συστήματα υγείας της Νότιας Ευρώπης και των Ανατολικών Χωρών. Επίσης εξετάζεται η οικονομική διαχείριση και παραγωγικότητα των νοσοκομειακών μονάδων καθώς και η προσφορά και η ζήτηση για υπηρεσίες υγείας, ενώ διερευνάται η μεθοδολογία για τη μέτρηση δεικτών υγείας και αναλύονται οι επιπτώσεις της κοινωνικοοικονομικής ανάπτυξης, της φτώχειας, της ανεργίας, καθώς και άλλων διαστάσεων που καθορίζουν την κοινωνική ανισότητα.

72.-Διοίκηση και πολιτική Εκπαίδευσης

Αντικείμενο των μαθημάτων είναι η μελέτη και ανάλυση των συστημάτων όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, περιλαμβανομένων και των πρωτοβουλιών για την τρίτοβάθμια εκπαίδευση που ανελήφθησαν μετά την Μπολόνια. Περιλαμβάνεται επίσης και η οικονομία της εκπαίδευσης.

73. - Ελληνική Συνταγματική Ιστορία

Σκοπός του μαθήματος είναι η επιλεκτική εμβάθυνση στους σημαντικότερους σταθμούς της ελληνικής συνταγματικής ιδεολογίας και πράξης από την Επανάσταση του 1821 έως σήμερα, με ιδιαίτερη έμφαση στην ανάδειξη των οικονομικών, κοινωνικών και πολιτικών ιδιαιτεροτήτων που καθόρισαν τη συγκεκριμένη ιστορική διαμόρφωση και εξέλιξη των σύγχρονων συνταγματικών μας θεσμών.

74. - Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο

Στα πλαίσια του μαθήματος αυτού, εξετάζονται κυρίως οι Συλλογικές διαπραγματεύσεις και συλλογικές συμβάσεις εργασίας και ο ρόλος των συνδικαλιστικών οργανώσεων και οι μηχανισμοί μεσολάβησης και διαιτησίας στην Ελλάδα και στην Ευρώπη.

75. - Ειδικά Θέματα Τοπικής Αυτοδιοίκησης

Το μάθημα εστιάζεται κάθε χρόνο σε μια επίκαιρη θεματική ενότητα η οποία παρουσιάζεται αναλυτικά. Αναδεικνύονται κυρίως προβληματικές σχετικές με την εφαρμοσμένη τοπική πολιτική και τις βασικές παραμέτρους της οργάνωσης και λειτουργίας του τοπικού πολιτικού διοικητικού συστήματος. Σκοπός του μαθήματος είναι η εξειδίκευση των φοιτητών στις ιδιαιτερότητες του τοπικού πολιτικού και διοικητικού συστήματος και της δημοτικής πολιτικής. Ειδικότερα, επιδιώκεται η εξοικείωσή τους με τις νέες εκσυγχρονιστικές τάσεις και τις μεταρρυθμιστικές

πολιτικές της τοπικής αυτοδιοίκησης στις ευρωπαϊκές χώρες καθώς και με τη θέση του τοπικού πολιτικού και διοικητικού συστήματος στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής ενοποίησης.

76. - Θεσμοί Προστασίας του Πολίτη σε Διεθνές και Εσωτερικό Επίπεδο

Στο πλαίσιο του προσφερόμενου μαθήματος εξετάζονται οι ακόλουθες θεματικές:· Η σύγχρονη (φιλοσοφική και νομική) έννοια του κράτους δικαίου.· Η αρχή της νομιμότητας και το δικαίωμα δικαστικής προστασίας.· Η κοινοτική, συνταγματική και διεθνής κατοχύρωση του εν λόγω δικαιώματος.· Ο θεσμός του Κοινοτικού Διαμεσολαβητή.· Ο μηχανισμός δικαστικής προστασίας του πολίτη στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού κοινοτικού δικαίου και της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.· Τα ένδικα βοηθήματα της διοικητικής δικαιοσύνης ως άκρα όρια και έκφραση της αρχής της νομιμότητας.

77. - Θεσμοί και Πολιτική Χωροταξίας και Πολεοδομίας

Συνταγματικές ρυθμίσεις για το περιβάλλον και το χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό. Πορεία και εξέλιξη του σχεδιασμού ως κρατικής δραστηριότητας διαμόρφωσης του πολιτιστικού ή ανθρωπογενούς περιβάλλοντος: Σύντομη ιστορική εξέλιξη. Φυσικός και ολοκληρωμένος σχεδιασμός. Σχεδιασμός του ευρύτερου χώρου - χωροταξικός σχεδιασμός και βιώσιμη ανάπτυξη - Ρυθμιστικά σχέδια. Πολεοδομικός σχεδιασμός και βιώσιμη οικιστική ανάπτυξη. Ειδικές κρατικές παρεμβάσεις στον αστικό, περιαστικό και αγροτικό χώρο. Χρήσεις γης και πολεοδομικός σχεδιασμός. Σχέση και ιεράρχηση των σχεδίων. Ο ρόλος του κράτους, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των πολιτών στο σχεδιασμό. Η μελλοντική πορεία του σχεδιασμού - η πόλη του 21ου αιώνα.

78. - Επικοινωνία και Εξουσία

Το μάθημα αποτελεί μια συστηματική εισαγωγική παρουσίαση της μεθοδολογίας της ανάλυσης λόγου, με κεντρικό θεωρητικό υπόβαθρο κάποιες στοιχειώδεις έννοιες της φιλοσοφίας της επικοινωνίας. Η θεωρητική επεξεργασία των εννοιών γίνεται παράλληλα με τις ερευνητικές εφαρμογές. Στόχος του μαθήματος είναι η διερεύνηση των διαπλοκών της επικοινωνίας με την εξουσία, δια μέσου κυρίως της κατάδειξης του ιδεολογικού χαρακτήρα του λόγου των μέσων μαζικής επικοινωνίας, ακόμη και σε περιπτώσεις επιφανειακά «αθώων» από ιδεολογικής πλευράς κινηματογραφικών, τηλεοπτικών και δημοσιογραφικών κειμένων, όπως είναι οι διαφημίσεις και τα ρεπορτάζ που αφορούν ποινικά αδικήματα. Ακόμη, εξετάζονται συγκεκριμένα ιδεολογικά φαινόμενα όπως ο εθνικισμός, και αναλύεται ο ρόλος που έχει παίξει ο μηχανισμός των μέσων μαζικής επικοινωνίας στην εμφάνιση και διάδοσή τους. Οι σημαντικότερες θεωρητικές έννοιες που παρουσιάζονται στο μάθημα χωρίζονται σε τέσσερις ενότητες: (α) Έννοιες που αφορούν τη ρητορική διάσταση του λόγου, δηλαδή την άσκηση εξουσίας δια μέσου της πειθούς. (β) Έννοιες που αφορούν την αφηγηματικότητα και τους διαφορετικούς τρόπους εμπλοκής των υποκειμένων σε συγκεκριμένες αφηγήσεις. (γ) Έννοιες που σχετίζονται με τις διαφορές των μέσων επικοινωνίας ως προς το ζήτημα της ταύτισης, με έμφαση κυρίως στις διαφορές μεταξύ γραπτού και κινηματογραφικού λόγου. (δ) Τέλος, έννοιες που αναφέρονται στη δομή των μέσων μαζικής επικοινωνίας ως μηχανισμού ελέγχου και εξουσίας.

Το μάθημα έχει σεμιναρικό χαρακτήρα, και οι φοιτητές καλούνται να συμμετάσχουν ενεργητικά στη συζήτηση. Μοιράζονται φωτοτυπίες και προβάλλονται ταινίες και αποσπάσματα τηλεοπτικού λόγου ως κείμενα προς συζήτηση και ανάλυση.

79 – Οργάνωση και Λειτουργία της επικοινωνίας μέσω δικτύων

Σκοπός του μαθήματος είναι η κατανόηση τρόπων ανάλυσης των κοινωνικών επιπτώσεων της ανάπτυξης και του μετασχηματισμού των δικτυακών τεχνολογιών από τον τηλεγράφο και το τηλέφωνο έως το διαδίκτυο και την κινητή τηλεφωνία. Οι επιπτώσεις αυτές αφορούν τόσο τις μορφές άτυπης όσο και τις μορφές τυπικής κοινωνικής οργάνωσης, αλλά επιπλέον και τις μορφές οικονομικής και πολιτικής οργάνωσης. Οι πιο ουσιαστικές επιπτώσεις όμως των πρόσφατων εξελίξεων, που οδήγησαν στη δημιουργία διαδικτυακών μέσων και στη χρήση πολυμεσικών εργαλείων, αφορούν τις νέες επικοινωνιακές διαστάσεις των διαδικασιών κοινωνικής συγκρότησης και κοινωνικής μεταβολής. Θα παρουσιασθούν και θα εξηγηθούν οι κύριες κοινωνικοεπιστημονικές και τεχνολογικές έννοιες που απαιτούνται για την κατανόηση των σχετικών φαινομένων και κατόπιν θα δοθούν παραδείγματα και θα γίνουν πρακτικές ασκήσεις στο εργαστήριο πληροφορικής. Δεν απαιτούνται προηγούμενες γνώσεις πληροφορικής πέραν της ικανότητας χρήσης επεξεργαστή κειμένου και πλοήγησης στο διαδίκτυο.

80.-Δίκαιο του Διαδικτύου

Ολόκληρο το περιεχόμενο του δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου του διαδικτύου

81.-Εθνικισμός και Διεθνισμός

Αναλυτική και μεθοδολογική προσέγγιση των κοινωνικών ρευμάτων του εθνικισμού και του διεθνισμού και της επιρροής τους στις διεθνείς σχέσεις. Το μάθημα έχει σεμιναρικό χαρακτήρα.

82.-Οικονομικά και Κοινωνικά Συστήματα στην Ευρώπη

Στη μεταπολεμική περίοδο αναδύθηκαν διαφορετικά πρότυπα οικονομίας και κοινωνικού κράτους (μοντέλα καπιταλισμού). Κάθε πρότυπο είναι προϊόν της ιστορίας: των συνθηκών στην αφετηρία, της οικονομικής ειδίκευσης, των πολιτικών συνασπισμών κ.λ.π. Επίσης σε κάθε πρότυπο αντανακλάται μια διαφορετική ισορροπία ανάμεσα σε κράτος και αγορά, δημόσια και ιδιωτικά αγαθά, οικονομική αποτελεσματικότητα και κοινωνική δικαιοσύνη. Έχουν προταθεί ποικίλες κατηγοριοποιήσεις των υπαρχόντων εθνικών προτύπων οικονομίας και κοινωνικού κράτους. Στις πιο εκλαϊκευμένες από αυτές διακρίνεται:· το «αγγλοσαξωνικό» (που βασίζεται στην ατομική επιτυχία),· το «ρηνανικό» (της Γερμανίας και των Σκανδιναβικών Χωρών), που ευνοεί τη συλλογική επιτυχία και τη συναίνεση και· το «ετατιστικό» (της Γαλλίας και της Ιταλίας). Τα πρότυπα οικονομίας και κοινωνικού κράτους εξελίσσονται κάτω από την πίεση εξωτερικών διαταραχών και μονιμότερων αλλαγών στον διεθνή περίγυρο, όπως είναι οι μεταναστεύσεις, η κίνηση κεφαλαίων, οι νέες τεχνολογίες. Αλλαγές σημειώνονται στις λειτουργίες του

κράτους, στην οργάνωση των επιχειρήσεων, στον ρόλο των οργανωμένων συμφερόντων των μισθωτών και των επιχειρηματιών κ.λπ. Στο μάθημα εξετάζονται, ανάμεσα σε άλλα: τα πρότυπα και οι ιδεολογικές βάσεις τους, οι τάσεις σύγκλισης και απόκλισης που εμφανίζουν, οι μεταβολές στους οικονομικούς θεσμούς και στις λειτουργίες του κράτους, οι αναζητήσεις νέων συμβιβασμών ανάμεσα σε συμφέροντα και βασικές αρχές («νεοφιλελεύθερο σχέδιο», «τρίτος δρόμος» κ.α.). Τέλος επιχειρείται απάντηση στο ερώτημα τι αποδίδει η όλη συζήτηση για την κατανόηση της ελληνικής πραγματικότητας και της ευρωπαϊκής ενοποίησης.

83.-Διπλωματική Ιστορία

Ιστορία των διεθνών σχέσεων από αρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερα

84. – Αμυντική Στρατηγική και πολιτική

Το μάθημα αυτό έχει για στόχο να μυήσει το φοιτητή στην πολιτικοστρατηγική διάσταση των διεθνών σχέσεων και στις βασικές αρχές σχεδιασμού και υλοποίησης της αμυντικής πολιτικής. Για πολλές χώρες (όπως, για την Ελλάδα η αντιμετώπιση της Τουρκίας, τα ζητήματα των βάσεων, των πυρηνικών όπλων και του εξοπλισμού κλπ) είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένα με τη γενικότερη εξωτερική πολιτική. Στα πλαίσια του μαθήματος παρουσιάζονται οι γενικές αρχές της στρατηγικής (ιδιαίτερα εκείνης της πυρηνικής εποχής), αναλύονται τα προβλήματα του ανταγωνισμού των εξοπλισμών και οι προσπάθειες για έλεγχο των εξοπλισμών και αφοπλισμό και εξετάζεται η ελληνική αμυντική πολιτική. Το μάθημα αυτό επικεντρώνεται τόσο στη κατανόηση του εννοιολογικού και θεωρητικού πλαισίου και συνοδεύει την ερευνητική διαδικασία για τη διασφάλιση και πραγμάτωση της σταθερότητας και ειρήνης, όσο και στην ενημέρωση και εμπάθυνση πάνω στις κοσμογονικές αλλαγές που σημειώθηκαν μετά το 1989.

85. – Δίκαιο της θάλασσας

Ως ανωτέρω υπ' αριθμ.

86. – Δίκαιο της ένοπλης βίας

Διεθνές δίκαιο της ένοπλης βίας από αρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερα.

87. – Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας

Από το Μάαστριχτ. μέχρι τη Λισαβόνα η ευρωπαϊκή πολιτική συνεργασία μέχρι την ΚΕΠΠΑ.

88. - Διεθνής και Ευρωπαϊκή Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Η διεθνοποίηση της προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου. Η προστασία στο πλαίσιο του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Η προστασία στο πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κριτική αποτίμηση, τάσεις και προοπτικές της διεθνούς προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου. Διαλεκτική σχέση της εθνικής και της διεθνούς προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου.

89. – Μετασοβιετική Ρωσία

Από την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης στην Ένωση Ανεξάρτητων κρατών και την σημερινή Ρωσία στις διεθνείς σχέσεις. Το μάθημα έχει σεμιναριακό χαρακτήρα.

90. – Αραβικός Κόσμος (Παλαιστίνη, Ιρακ)

Από αρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερα με έμφαση την κατάσταση της Μέσης Ανατολής από το 1948 μέχρι σήμερα.

91. – Πυρηνική Στρατηγική και πολιτική

Η πυρηνική ενέργεια στην άμυνα κατά και μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο μέχρι σήμερα. Το μάθημα έχει σεμιναριακό χαρακτήρα.

92. - Νέες Μορφές Διακυβέρνησης (Ελλάδα - Ευρωπαϊκή Ένωση)

Το μάθημα αποσκοπεί στην εξοικείωση των φοιτητών με τις πρόσφατες θεωρητικές αναζητήσεις νέων διαδικασιών και μέσων διαμόρφωσης και υλοποίησης δημόσιων πολιτικών με στόχο τη βελτίωση της αποδοτικότητας, αποδοτικότητας και νομιμοποίησής τους σε εθνικό, υποεθνικό και υπερεθνικό επίπεδο. Μέσω των αποκαλούμενων νέων μορφών διακυβέρνησης επιχειρείται η υπέρβαση παραδοσιακών μέσων υλοποίησης δημόσιων πολιτικών μέσω δεσμευτικών νόμων και η αναζήτηση πιο ευέλικτων, μη ιεραρχικών δομών και διαδικασιών πολυεπίπεδης διαχείρισης των δημοσίων προβλημάτων με τη συστηματική συμμετοχή ιδιωτικών μη κυβερνητικών φορέων (εταιρίες, εργοδοτικές και συνδικαλιστικές οργανώσεις μη κυβερνητικές οργανώσεις, ενώσεις πολιτών). Οι νέες αυτές μορφές διακυβέρνησης συμπεριλαμβάνουν ένα ευρύ φάσμα ετερόκλητων συχνά πρακτικών όπως η αυτορρύθμιση, η συρρύθμιση μέσω συμμετοχικών δικτύων πολιτικής, η μεταβίβαση αρμοδιοτήτων σε ανεξάρτητες ρυθμιστικές αρχές, η ανοικτή μέθοδος του συντονισμού και η ρύθμιση μέσω της διάχυσης και συστηματικής σύγκρισης πληροφοριών σχετικά με την αποδοτικότητα και την αποτελεσματικότητα στην προσέγγιση προκαθορισμένων στόχων (regulation through information, benchmarking, peer review). Το μάθημα χωρίζεται σε δύο ενότητες. Η πρώτη ενότητα επιχειρεί την ανάδειξη της σχετικής προβληματικής μέσα από το πρίσμα της πολιτικής και διοικητικής επιστήμης. Ιδιαίτερη έμφαση δίδεται στη συστηματική ανάλυση των συνθηκών που οδηγούν στην εμφάνιση των νέων μορφών διακυβέρνησης και στην αναζήτηση μέσων μείωσης του πολιτικού, κοινωνικού, οικονομικού και διοικητικού κόστους των δημόσιων πολιτικών. Στη δεύτερη ενότητα θα αναλυθούν συγκεκριμένα παραδείγματα από διάφορες τομεακές πολιτικές της ΕΕ (περιβαλλοντική, περιφερειακής ανάπτυξης, έρευνας και τεχνολογίας, απασχόλησης, εκπαίδευσης και κοινωνικού αποκλεισμού) με έμφαση στις επιπτώσεις τους στις αντίστοιχες διαδικασίες διαμόρφωσης και υλοποίησης πολιτικών σε εθνικό και υποεθνικό επίπεδο. Το μάθημα έχει σεμιναριακή μορφή.

93. – Κοινωνιολογικές και Ανθρωπολογικές Διαστάσεις της Ανάπτυξης

Εισαγωγικά μετά τον προσδιορισμό του όρου « Τρίτος Κόσμος» και τη γεωγραφική «χαρτογράφηση του», αναλύονται τα ακόλουθα θέματα: Τα αίτια και τα κοινωνικά, οικονομικά, και πολιτικά χαρακτηριστικά της υποανάπτυξης. Η αποικιοκρατία και οι

επιπτώσεις της στις επί μέρους κοινωνίες. Οι πρακτικές και τα αποτελέσματα της αναπτυξιακής διαδικασίας, σε συνδυασμό με τα προβλήματα της κοινωνικής αλλαγής, των πολιτισμικών συγκρούσεων και των εθνικιστικών κινήσεων.

94. – Διεθνής Κοινωνία (Οργάνωση – διεθνές σύστημα)

Σύγχρονη οργάνωση της διεθνής κοινωνίας και ανάλυση του διεθνούς συστήματος της ΚτΕ και των Η.Ε. Το μάθημα έχει σεμιναριακό χαρακτήρα.

95. – Η θεωρία του Χάους στις κοινωνικές επιστήμες

Σεμιναριακό μάθημα

96. - Κοινωνία και Πολιτική στη Μεταπολεμική Ελλάδα, 1949-2008

Το μάθημα αποτελεί προϊόν τού ομότιτλου ερευνητικού προγράμματος, το οποίο εντάσσεται στο πλαίσιο του Πυθαγόρας Ι (ενίσχυση των ερευνητικών δικτύων στα Πανεπιστήμια), με επιστημονικούς υπεύθυνους τους καθηγητές Αντ. Λιάκο και Ηλ. Νικολακόπουλο. Στόχος του είναι να μελετηθούν συλλογικές συσσωματώσεις (σύλλογοι, οργανώσεις, ενώσεις, σύνδεσμοι, οργανισμοί, σωματεία, όμιλοι, κ.λπ.) οι οποίες συγκροτούνται και λειτουργούν μετά το τέλος τού εμφυλίου, με ιδιαίτερη έμφαση σε εκείνες που παρεμβαίνουν στον δημόσιο διάλογο, σε ποικίλα πεδία (κοινωνικό, πολιτικό, πολιτισμικό, κ.λπ.). Η θεματική ταξινόμηση και μελέτη του Λόγου που αρθρώνουν επιτρέπει να διαγνωσθούν κρίσιμες πλευρές τής κοινωνικοπολιτικής δυναμικής που αναπτύσσεται «από τα κάτω», σε άμεση συνάφεια με τους εμφανείς ή υπόρητους μετασχηματισμούς στους οποίους υπόκειται η ελληνική κοινωνία (εσωτερική και εξωτερική μετανάστευση, αλλαγή τού τρόπου ζωής, μεταβολές στην παραγωγή, κ.λπ.). Στο τρέχον εξάμηνο έχουν επιλεχθεί να παρουσιαστούν οργανώσεις οι οποίες σχετίζονται με: α) τον ακροδεξιό-εθνικιστικό-αντικομμουνιστικό κοινωνικοπολιτικό χώρο, β) τον επαγγελματικό-συνδικαλιστικό χώρο (οικοδόμοι), γ) τον χώρο τής οικονομίας και του ζητήματος της εγχώριας «οικονομικής ανάπτυξης» και δ) οργανώσεις οι οποίες αναφέρονται στους πολιτικούς πρόσφυγες και εξόριστους. Παράλληλα, θα παρουσιαστούν τα πρώτα αποτελέσματα από τη θεματική καταγραφή των ποικίλων οργανώσεων, καθώς και των εντύπων που εκδίδουν την περίοδο αναφοράς, ενώ γενικότερος στόχος είναι να διαμορφωθούν οι γνωστικοί και πραγματολογικοί εκείνοι όροι που θα επιτρέψουν ή υποβοηθήσουν στο να διατυπωθούν ορισμένα γενικότερα ερμηνευτικά σχήματα σχετικά με την περίοδο. Το μάθημα θα έχει σεμιναριακή μορφή, με στόχο να παροτρύνει τους φοιτητές που θα το παρακολουθήσουν σε κάποιες πρώτες ερευνητικές αναζητήσεις.

97. - Η μετασοβιετική Ευρώπη των πρώην δορυφόρων

Οι επιδράσεις της κατάρρευσης της Σοβιετικής Ένωσης το 1991 στην Ευρώπη των πρώην κρατών-μελών του συμφώνου της Βαρσοβίας. Σεμιναριακό μάθημα.

98. – Ελλάδα και Ευρωπαϊκή Ένωση

Το μάθημα έχει σεμιναριακό χαρακτήρα και στοχεύει στην ανάλυση των πολιτικών πτυχών που συνδέονται με τη συμμετοχή της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα / Ευρωπαϊκή Ένωση. Στα πλαίσια αυτά εξετάζονται η πολιτική της Ελλάδας στην ΕΕ, οι

πολιτικές συνέπειες και επιπτώσεις από τη συμμετοχή της σε αυτήν, ο ρόλος της ελληνικής διοίκησης στη διαμόρφωση και συντονισμό της ευρωπαϊκής πολιτικής, η συμβολή της Ελλάδας στην ΕΕ και τα προβλήματα προσαρμογής στις απαιτήσεις της βαθύτερης ενοποίησης. Το μάθημα έχει σεμιναρικό χαρακτήρα.

99. – Ειδικά θέματα κοινωνικής πολιτικής στην Ευρώπη

- Μετανάστευση
- Ρατσισμός

Το μάθημα έχει σεμιναρικό χαρακτήρα

100. – Διπλωματία με έμφαση την Διαχείριση Διεθνών Διενέξεων

Το μάθημα καλύπτει τρεις τομείς μελέτης: αρχικά, εξετάζει τις θεωρητικές και μεθοδολογικές προτάσεις, με τις οποίες ο ερευνητής προσεγγίζει καταστάσεις κρίσεων και διενέξεων. Στη συνέχεια, δίνει έμφαση στον πραξολογικό χαρακτήρα των συγκρούσεων και συγκεκριμένα στους τρόπους επίλυσης διαφορών σε ενδοκρατικό (συγκρούσεις εθνικών και μειονοτικών ομάδων με τις κεντρικές κρατικές κυβερνήσεις) και διακρατικό επίπεδο, καθώς και στις πολιτικές και τα συμφέροντα που προωθούνται από τα εμπλεκόμενα στη διαμάχη μέρη. Παράλληλα, εξετάζονται πρακτικά παραδείγματα από τη σύγχρονη διεθνή πολιτική, ιδιαίτερα οι περιφερειακές συγκρούσεις (Βαλκάνια), τα ελληνοτουρκικά και το Κυπριακό και προβάλλονται συγκριτικές αναλύσεις σχετικά με τα αίτια που συμβάλλουν στην κλιμάκωση ή αποκλιμάκωση των συγκρούσεων. Στα πλαίσια αυτά, μελετάται και η προληπτική διπλωματία, ο τρόπος δηλαδή με τον οποίο τα κράτη, κυρίως οι μεγάλες δυνάμεις, προσπαθούν να αποτρέψουν συγκρούσεις ή την επέκτασή τους, μέσω της έγκαιρης παρέμβασης. Στο πλαίσιο αυτό εξετάζονται πρακτικά παραδείγματα, "ανθρωπιστικών παρεμβάσεων" και "προληπτικών χτυπημάτων" τόσο στα πλαίσια των αποφάσεων του ΟΗΕ, όσο και της μονομερούς πολιτικής των Αμερικανών.

101. - Σύγχρονη Ελληνική Εξωτερική Πολιτική

Στο κατώφλι του 21ου αιώνα, η Ελλάδα συμμετέχοντας σε μια ομάδα αναπτυγμένων οικονομιών και εδραιωμένων δημοκρατιών, όπως είναι οι υπόλοιπες χώρες που απαρτίζουν την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση, καλείται να προχωρήσει σε μια συνολική προσέγγιση προβλημάτων, προκλήσεων και επιλογών. Στο πλαίσιο του μαθήματος "Σύγχρονα Προβλήματα Ελληνικής Εξωτερικής Πολιτικής" θα μελετηθούν νηφάλια και από διαφορετικές οπτικές γωνίες, ειδικά θέματα της Ελληνικής εξωτερικής πολιτικής που αναφέρονται στο πολιτικο-διπλωματικό και οικονομικό επίπεδο όσο και στο στρατιωτικό πεδίο. Το μάθημα έχει σεμιναρικό χαρακτήρα.

102. – Πληροφορική

Το μάθημα έχει ως στόχο την εξοικείωση των φοιτητών στον χειρισμό των ηλεκτρονικών υπολογιστών.

103. – Η Λατινική Αμερική

Από την ανακάλυψη του Νέου Κόσμου μέχρι την σημερινή εποχή. Το μάθημα έχει σεμιναρικό χαρακτήρα

104. - Ελληνοτουρκικές Σχέσεις

Εξετάζεται η ποικιλία των παραγόντων που επηρεάζουν τις ελληνοτουρκικές σχέσεις από τον 19ο αιώνα ως το 1995. Το ιστορικό των εξελίξεων, οι διπλωματικοί και αμυντικοί παράγοντες, το Κυπριακό, οι νομικές περιπλοκές, ο ρόλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τα ζητήματα των μειονοτήτων και η τύχη του Πατριαρχείου, είναι τα θέματα αυτού του μαθήματος. Εξετάζεται επίσης το οικονομικό, πολιτικό και κοινωνικό καθεστώς της Τουρκίας, καθώς και διάφορες παράμετροι της εξωτερικής της πολιτικής.

105. - Ελληνοαλβανικές Σχέσεις

Από την μεταπολεμική εποχή μέχρι σήμερα Σεμιναρικό μάθημα.

106. – Ελλάδα και Βαλκάνια

Από τη λύση του Ανατολικού ζητήματος μέχρι σήμερα. Σεμιναρικό μάθημα

107. – Η Θρησκεία στο σύγχρονο κόσμο και οι διεθνείς εκκλησιαστικές σχέσεις

Η επιρροή της θρησκείας από τις αρχέγονες μέχρι τη σύγχρονη κοινωνία και η γενική θεωρία και μεθοδολογία των σχέσεων μεταξύ των μεγάλων εκκλησιών του μονοθεϊστικού δόγματος. Σεμιναρικό μάθημα.

108. – Νέοι θεσμοί του Ιδιωτικού Δικαίου

Leasing - Factoring - Forfaiting – Franchising - Προστασία του καταναλωτή

109. – Νέοι θεσμοί των εργασιακών σχέσεων

Βασικός στόχος του μαθήματος αυτού είναι, αφενός η έρευνα και η ανάλυση του φαινομένου των ευέλικτων μορφών απασχόλησης μέσα στα πλαίσια των νέων μορφών οργάνωσης της εργασίας, αφετέρου η μελέτη των νομικών κανόνων που διέπουν τις σχέσεις αυτές. Αναφέρονται και αναλύονται οι διάφορες μορφές ευέλικτης ή άτυπης απασχόλησης στην Ελλάδα και την Ευρώπη (προσωρινή απασχόληση, μερική απασχόληση, η ελαστικοποίηση του χρόνου εργασίας και όλες οι μορφές της μη τυπικής απασχόλησης). Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στον τρόπο πρόσληψης και τους όρους απασχόλησης, στα συστήματα αμοιβών, στο ισχύον ωράριο, στη λήξη της εργασιακής σχέσης καθώς και στα ασφαλιστικά δικαιώματα και υποχρεώσεις όσων απασχολούνται με τις παραπάνω μορφές εργασίας, σύμφωνα με την ελληνική και ευρωπαϊκή νομοθεσία και πρακτική.

110. Η εναρμόνιση του ιδιωτικού δικαίου και της απονομής του στην Ε.Ε.

Το μάθημα έχει ως στόχο να παρουσιάσει τη δυναμική της επιχειρούμενης εναρμόνισης του ιδιωτικού δικαίου στον ευρωπαϊκό χώρο, καθώς και τη θέσπιση κοινών ευρωπαϊκών εργαλείων για την εναρμόνιση στην απονομή της δικαιοσύνης

στο πεδίο αυτό (π.χ. ευρωπαϊκός εκτελεστός τίτλος – ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής κλπ.).

111. – Η εναρμόνιση του ποινικού δικαίου και της απονομής του στην Ε.Ε.

Το μάθημα έχει ως στόχο να παρουσιάσει τη δυναμική της επιχειρούμενης εναρμόνισης του ποινικού δικαίου στον ευρωπαϊκό χώρο, καθώς και τη θέσπιση κοινών ευρωπαϊκών εργαλείων για την εναρμόνιση στην απονομή της δικαιοσύνης στο πεδίο αυτό (π.χ. ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, εκτέλεση αποφάσεων δήμευσης κλπ.).

5. Λοιπό Προσωπικό

7. Μέλη ΕΕΔΙΠ – ΕΤΕΠ

7. Όρκος Πτυχιούχων Τμήματος Πολιτικών Επιστημών

8. Διδάσκοντες (βιογραφικά σημειώματα, επικοινωνία)

9. Νομοθετικά κείμενα

- Νόμος 3374/2005
- Νόμος 3549/2007
- Καταργούμενες/Τροποποιούμενες διατάξεις του ν. 1268/82
- Νόμος 2916/2001
- Νόμος 2530/1997
- Νόμος 2517/1997
- Νόμος 1404/1983
- Νόμος 2413/1996
- Έκθεση του Νομοσχεδίου «Μεταρρύθμιση του
Πλαισίου για την δομή και λειτουργία
Των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων»
- Υ.Α. (Παιδείας) Φ5/89656/Β3
- Υ.Α. (Παιδείας) Φ122.1/171/89650/Β2
- Νόμος 3685/2008
- Π.Δ. 160/2008
- Π.Δ. 21/2009